Dr. B. GERZABEK

[illegible]

WINNIPEG, MAN.

БАЙКИ ДЛЯ ДІТИЙ.

М. Гоголь

ПЕРЕКЛ. А. Ц... КИЙ

РІЗДВЯНА НІЧ.

(Дальше.)

"Що людям привидилось го хвалити, що я хороша"? говорила вона як би розсіяно для того тільки, щоб лиш тільки об чім небудь говорити з собою. "Брешуть люди, бо я зовсім не хороша"!

[illegible]

кухні, зі цілого твого царства: дай мені лиш мою Оксану. Оксану!"

"Видиш який ти! Тільки отец мій батько не з таківських. Побачиш, як він не оженить ся з твою мамою. "Та чмусь дівчата не приходять... Шоб се могло бути? Давно уже пора колядувати мені, стає скучно!"

"Бог з ними, моя рибко!"

"Та небій не скучно! З ни ми певно прийдуть парібки. Осто буде баль. Представляю собі: яких наговорить сьмішних історій!"

"Так тобі весело з ними?"

"Та певно, що веселійше, як з тобою. А!.. хтось стукнув, певно дівчата з парубками".

[illegible]

Дальше буде.

Замні постанові приписів канадийських північно - західних земель.

Котра будь особа, що є головою родини, або будькотрий мущина, що мав скінчених 18 літ, може взяти гомстед четверть секції, вартісних земель в Манітобі, Саскачевані або Альберті. Аплікант мусить явити ся особисто перед Домініон Ленд агентом, або в місцевого агента дотичного дістрікту. Вписи через заступництво може на пелагодити в кождого агента на даних услівях, з батьком, материю, сином дочкою, братом, або сестрою тогож гомстедовця.

Обовязки: мешкати шість місяців і управляти фарму кождого року 6 місяців протягом 3 літ. Гомстедовець може мешкати девять миль в віддаленю свого гомстеду на фармі, що найменше 80 акровій його посідання, або його батька, матери, сина, доньки, брата чи сестри.

В декотрих дістріктах гомстедовець добрих обставин може купити одну четверту секції, що приширає до його гомстеду. Ціна 3 дол. за акер.

Обовязки: Мусить мешкати кождого року 6 місяців до 6 літ, почавши від дня взяття даного гомстеду, виключаючи час, в котрім старати ся треба о патент, виробити 50 акрів.

Гомстедовець, що після права має в посіданю гомстед в данім дістрікті:

Обовязки: Мусить мешкати кожлого року 6 місяців через 3 роки, виробити 50 акрів і побудувати дім за 300 доларів.

W. W. Cory,
DEPARTMENT OF THE INTERIOR.
OTTAWA, ONT.

СЬВЯТКУЙТЕ 100 ЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ УРОДИН ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА.

ПОЗІР!

ПЕРШИЙ РУСЬКИЙ СКЛАД
вина, пива, горівок і всяких других лікерів
під назвою

"ОРЕЛ"

НА СЬВЯТА! НА СЬВЯТА!

Напитки в нас ріжнородні і перворядної знаменитости — врештою, коли зайдете, або купите в нас товар, то самі побачите.

Тепер з вигляду на сьвята, ми постановили знижити ціну на наших товарах, тому користайте з нагоди і замовляйте в нас всі напитки, котрих будете потребувати на сьвята.

Ось Вам наші знижені ціни:

Там Джін 1 гальон	$2.50
Житнівка 1 гальон	$3.50
Бренда (коняк) 1 гальон	$5.00
Бренда лутша 1 гальон	$5.50
Скоч 1 гальон	$4.50
Ганишівка красна 1 гальон	$5.00
Ганишівка лутша 1 гальон	$6.00
Кмінківка 1 гальон	$7.00
Кмінківка лутша	$9.00
Рум 1 гальон	$6.00
Рум ямайка 1 гальон	$9.00
Вино 1 гальон	$1.00
Старий порт 1 гальон	$1.25
Лпше за гальон	$1.50
8 літний порт 1 гальон	$2.50
Білий порт 1 гальон	$2.50
Черешневе вино 1 гальон	$2.25
Лондон порт 1 гальон	$2.50
Катауба порт 1 гальон	$3.25
Катауба лпше за гальон	$3.50

Угорське вино кварцова фляшка від 25ц до $1.25

На замовлене висилаємо в тій хвили на фарми.

Дякуючи наперед за ласкаву память остаю

З поважанем

Alexander Roshko.

175 Higgins Ave. Phone Main 1757. Winnipeg, Man.

З нагоди надходячого Празника желаємо Вам Веселих Сьвят ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Alex Calder & Son

Банкері і Корабельні Агенти

Ся стара фірма, на котру можете ся спустити без найменьшого сумніву істнує вже 32 роки управляючи своїм бізнесом в північній части МЕЙН улиці. Теперішне їх поміщенє знаходить ся на 663 Мейн і є найкрасше сего рода інституцією в Західній Канаді.

Членами сеї фірми є Alex Calder і його син п. A. B. Calder.

Колдері мешкають у Віннипегу вже 36 літ.

Старший член сеї компанії, Алекс Колдер, бувший радний міста Віннипегу, є добре звісний зі свого знакомства з Сініарською компанією.

Молодшим членом є п. А. Б. Колдер, котрий занимав визначний уряд між урядниками Сініар компанії через 30 літ, будучи головним агентом в ріжних містах Сполучених Держав, а тепер працює з батьком в банковім і переповозовім інтересі.

Члени фірми Калдерів є головними агентами для ріжних корабельних компаній між иншими і одною компанію, котрої кораблі курсують між сим краєм а Полудневою Америкою. Ся компанія називає ся,

Lamport and Holt S. S. Co.

і є в сполуці з Ню Йорком і Буенос Айрес поспертаючи до усіх бразилійських портів.

Они є також агентами для славної французької лінії з Ню Йорку до Гавре у Франції, також головними агентами для Анкор Лайн між Ню Йорком а Середземним Морем і між Ню Йорком а континентом.

Колдер і Син є також репрезентантом Canadian Pacific Steamship Lines, Allan and White Star, The Hamburg American.

і инших німецьких ліній.

Їх банковим справам услугує Амерікан Експрес Компанія, через котру вони висилають гроші з Віннипегу до всіх місцевостий в Галичині в 16-ох днях. Вони також переслають гроші телеграфічно по дуже низьких цінах.

Департмент для чужинців заряджує п. А. Каракопюк при помочи п. Й. Петраша.

Фірму КОЛДЕР І СИН поручаємо всім нашим краянам як найвідповіднійшу для справ банкових і корабельних карт.

КАНАДА

„КАНАДА"
виходить кождого тижня у вівторок.
Ціна передплати в Канаді $1.00
За границею $1.50
Видає:
РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА В КАНАДІ.
Адрес: "КАНАДА"
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

CANADA

ЧАСОПИСЬ ПРОСЬВІТНА, ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА.

„CANADA"
Ruthenian Weekly Published Every Tuesday By
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd. of CANADA.
The best medium for advertisements
Subscription per Year . . . $1.00
Address: „CANADA"
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

РІК II. Вінніпег, Ман. Вівторок 23 Червня 1914. Число порядкове 42. Winnipeg, Man. Tuesday June 23th 1914. Число 24.

1814 КАНАДИЙСЬКІ УКРАІНЦІ! 1914

Памятайте, що сей рік э Ювилейним роком

! ТАРАСА ШЕВЧЕНКА !

ЧОМУ МИ МУСИМО ВИСТУПАТИ ПРОТИ ЛІБЕРАЛЬНОІ ПАРТІІ?

("ІНІШІЕЙТІВ І РЕФЕРЕНДУМ")

В послідній числі ми сказали, що одною з найголовнійших точок ліберальної платформи є **"інішіейтів і референдум"** або одним словом "дайрект леджіслейшин".

Зачнемо від першого. — Коли би інішіейтів стало ся на сторінки конституції нашої провінції, то тоді пропорціонально маленьке число, — ліберали хотять пять проц. всіх виборців — може зажадати від парламенту ухваленя певного закона. Зробити се можна би було так: Пять процент виборців хоче мати якийсь закон ухвалений. Они підписують петицію і відсилають єї до парламенту з жаданем, щоби той ухвалив бажаний ними закон. Коли-би однак парламент відказав ся від ухвали такого закона, то тоді "петиціонери" могли би відкликати ся самі впрост до виборців провінції в ціли одобреня їх внеску.

Віримо, що сих пару слів вистарчить, щоби виробити собі яке таке понятє о значіню "інішіейтів" яко слова і яко мас бутнього закона.

Другою половиною "дайрект леджіслейшин" є "референдум". Референдум, коли би оно так було ухвалене, означало би се, що кождий внесок поставлений в парляменті мусів би бути, на жадане певного числа виборців, або навіть і одного посла, поставлений перед виборців для одобреня заким би міг стати законом. — Чи се не є те саме, що колишне польське "вето".

Уже ми мали би що року по кілька виборів.

Правду сказати на перший погляд сей ліберальний коник виглядає несогірше. Та в відповідь на се ми спитаємо: "Чи все золото, що ся сьвітить?"

Щоби бути справедливим взглядом сего внеску ми мусимо вглянути в сю справу глубше і розібрати ві як слід.

В сьвіті буває так, що люди завсігди ухвалюють собі закони, котрі стремлять до поліпшеня їх бутя і житя. Проти такого поступовани ніхто не може мати нічого. Щоби се можна було робити, люди завсігди вибирають з поміж себе людий, котрі, на їх думку, є найвідповіднійшими і віддають в їх руки керму держави.

Се діє ся вже від непамятних часів а найкрасшийше се поступованє замічуєм від 1215 року, коли то англійські горожани відобрали своєму королеви Іванови, котрого прозвали пізнійше "Без землі" всі єго божеські права а превалне державы віддали в руки раді, котру названо парламентом. Від сеї хвилі такий парламент радив над добром держави та ухвалював закони, що стреміли до бажаної цили. Таким способом англійский парламент дійшов до того, що витворив найкрасші права людини на теперішний час так звані "Британська Конституція", котрої правами і ми користуємо ся.

Не запереченим фактом є, що британська конституція є найкрасшою в цілім сьвіті а запроваджувати такий закон, якого "домагають ся" наші ліберали, значило би те саме, що переверпути британську конституцію до гори ногами, або иншими словами, **знищити найкращу інституцію людських прав.**

Тепер дехто може запитати, в чім властиво "Інішіейтів і Референдум" противить ся британській конституції. На се ми дамо таку відповідь: Британська конституція запоручує нам **відвічальний парлямент. Інішіейтів і Референдум зносить єго. Ми хочемо мати якесь законодатне тіло, котрому ми могли би повірити справи нашої країни, а не громаду демагогів, що натягала би леговірність електорату для своїх позакулісових цілий.**

Щоби се можна було бачити яснійше ми позволимо собі задержати ся троха довше на сьому місці.

Якась богата компанія старає ся дістати якісь концесії. Парлямент не хоче ся на се згодити. Тоді компанія наймає людий, що за гроші готові на все. За пару тижнів вже є в парляменті петиція силою котрої петиціонери жадають закона бажаного згаданою компанією. — Підписи дуже легко дістає ся. В Спол. Державах є вже люди, котрі, беручи по 10 ц. за підпис доробили ся маєтків. — Але ідім дальше: — Парлямент і тепер відказує ся ухвалити бажаний закон. Тоді петиціонери відкликають ся до народу (референдум), а компанія перепроваджує вибори. Між знаємо, як по американськи відбувають ся вибори. — Громада плачених "патріотів" унихає ся по фармах та зводить легковірних виборців на манівці. Приходить день виборів і закон ухвалений. За якійсь час показує ся, що закон вийшов державі не на користь. Хто тоді відвічальний? Міністри вмивають руки і кажуть, що самі хотілисьте те і маєте.

Дальше чому ми не признаємо рації "Дайрект леджіслейшин" є те, **що нарід єго не хоче.** Ось примірон.

Місто Віннипег сего року числить около 250,000 мешканців. Рада міська задумала побудувати водопроводи що мають коштувати 13½ міліона дол. Не хотячи поступити собі самовільно, она відкликала ся до населення міста, щоби оно сказало свою думку в сій справі. І хотяй справа була така інтересна, ходилож о воду, і розходилось о 13½ міліона дол. а всетаки лише 3048 пішло до голосованя. Чи се показує, що нарід хоче "дайрект леджіслейшин"?

Або ось другий примір.

Правительство провінції Саскачевану **хотїло запровадити в себе "дайрект леджіслейшин".** Все було готове. А що справа досить була важною, правительство саскачеванське так як се робить кожде правительство в важнійших справах, відкликало ся до виборців. І що виборці сказали? В виборах взяла участь така зникаючо маленька скількість виборців, що вибори узнано за зеро і справа "дайрект леджіслейшин" як не пропала раз на все, то на довгі роки. Чи в виду сих двох примірів можна ще говорити о потребі такого права? **І хотяй ми єго дістанемо, то хто ним буде користувати ся, як не богаті компанії, трости, сіндікати та ріжні комбайни, що в своїх руках вже і тепер тримають будучність держав.** Чим лутші Сполучені Держави від Канади? Своїми тростами? — Коли би інішіейтів і референдум було успішним оружієм в руках народу, то там не ділось би те, чого ми є сьвідками майже що дня. Чому оно так? В них же є "дайрект леджислейшин".

Такий закон, якого домагає ся пару ліберальних послів є дуже небезпечним орудієм в руках ріжних клік. Не забуваймо, що такого закона можна було би уживати до найгірших цілий. Хто заперечить, що електорат Канади дуже мало кладе на свою виборчу гідність? Нині ми маємо тут безробітє. Що сталось би завтра, коли би якійсь компанії ходило о якийсь закон? Чи ті люди, що нині голодні тягають ся по улицях, дуже дорожили би ся своєю виборчою гідностию?

Тож в виду сего, чи можна признати рацію сим пару людям, що виголодившись за масними позиціями, не вагають ся сьвідомо виставляти долю провінції на небезпеку. Кажемо сьвідомо, **бо хто з нас не знає, що міліонер Фелс дає гроші,** щоби сю справу як найдальше посунути. А чейже ніхто не скаже, що якомусь там міліонерови ходить о поліпшеня долі манітобського фермера або робітника. — **Тож прошу памятати, що підпираючи лібералів і їх політику виступаєте проти своїх інтересів а захищаєте інтереси міліонера Фелса та других єму подібних.**

Лишає ся ще для нас обговорити три точки **чому ми мусимо виступати проти лібералів, а іменно проти їх політики,** котра дуже гарно представляє ся в "Інішіейтів і референдум".

КРАЯНИ!

ЯК ХОЧЕТЕ спровадити своякія або приятелів з краю, то тепер найлїпший час. Шіфкарти дуже тані. Зайдіть до нас, або напишіть лист, а ми вам подамо всі інформації.

МИ ПРОДАЄМО шіфкарти до старого краю по найнизших цінах і на найлїпші шіфи, котрі відходять що тижня.

МИ ПОСИЛАЄМО гроші до краю скоро і безпечно так, що в краю дістають рівні гроші, бо ми оже посилаємо гроші через довгі літа і знаємо докладно як посилати, — спитайтесь тих людий, що в нас вже посилали.

МІНЯЄМО доляри на корони і продаємо марки краєві і канадійські. Як не маєте сталого адресу, то можуть ваші листи прийти на наш адрес, а ми їх оплатимо і вам пішлемо де скажете.

ALLOWAY & CHAMPION, Ltd. 667 Main Street, Winnipeg, Man.
C. GENIK. Управитель загр. відділу.

Дня 10го Липня

ВИБОРИ

Дня 10го Липня

ДО

МАНІТОБСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Перше. — Тому ми мусимо виступати проти "ініціейтів і референдум" — **бо оно стремить до витвореня несправедливости.**

Чому? — Дехто спитає.

На се ми відповімо так: Само місто Вінніпеґ чисельно значно перевисшає населене цілої провінції Манітоби. Щож се значить? **Се означає те, що не фармері, на котрих головно спочиває цілий промисл Манітоби, рядили би правом, але пара вінніпеґських богачиків з готелями в спілці.**

Чи сего хочете Ви, панове фармері, і робітники, що бажаєте зробити все, що підпадає під обсяг справедливости? Чи можна годити ся з такою роботою? Чи мудрий та розважний горожанин віддасть долю держави в руки таких політиків? — Ні, і ще раз ні!

Друге: — Ми тому виступаємо проти "ініціейтів", бо воно стремить до поваленя рівноваги між горожанами ріжних віроісповідань. — Ми знаємо на скільки протестантське населене є нетерпимим взглядом католицького. В нас перед очима стоїть справа Ірляндії, де протестанти не завагали ся виступати проти самоуправи їх рідної країни, лише через те, що боялись, що католики дістануть троха більше прав як мають до тепер.

Та сама історія може повторити ся і в нас. Ми знаємо що католики домагають ся своїх шкіл. Ми також знаємо, що протестанти сему противлять ся. Що стане ся, коли одні і другі стануть уживати права на яке позваляє "ініціейтів"? Чи треба нам тут братовбійчої ненависної боротьби, і то тоді, коли під вмілим правлінєм теперішнього ряду она чимраз то більше никне і Бог зна, чи не була би она цілком пропала, коли би не шовіністична ліберальна преса не підбурювала диких сентиментів в протестантськім населеню.

Трете: — Чому ми мусимо виступати проти сеї ліберальної штучки в виді "ініціейтів і референдум" — **є те, що она є шкідливою і не справедливою для національних меншостий на ріжних полях, а вже найбільше на полі шкільництва.**

Будь що будь, теперішні партії мусять числити ся з думкою національних меншостий до котрих і ми Русини - Українці належимо. До кого ми підемо впоминати ся, коли якійсь групі англійських шовіністів гордонівського покрою забагне ся, послугуючись "ініціейтів", відобрати ся до англійської більшости в справі двомовних шкіл? Що ми тоді порадимо, коли ґабінет, будь що будь залежний тепер від наших голосів, скаже, що те не є его робота, а робота волі більшости населення? А чи поступоване більшости завсігди оправдане?

Колиж справи так мають ся, то нехай жаден сьвідомий Українець чи Поляк, чи Німець не віддасть свого голосу на кандидата такого, котрий заявляє ся за **ініціейтів і референдум.** — хотяй би він був і Українцем, Поляком або Німцем.

Дальше буде.

До моїх українських приятелів і прихильників.

Слідуючий лист признаня на адресу Гон. Г. Р. Колдвела, Міністра Просьвіти написаний Романом Кремаром видавцем "Новин" найбільшої укр. часописи в Канаді, нехай буде сьвідоцтвом, що наші прихильники і горожани Манітоби української і других народностий, оцінюють відношеня єго ряду Робліна і єго прихильників до поселенців.

ЛИСТ ПРИЗНАНЯ.

Гон. Г. Р. Колдвел.
Міністер Просьвіти.
Вінніпеґ, Ман.

Едмонтон, Алта. 9 червня.

Дорогий Пане!

Нехай мені буде вільно, говорячи в імени Українців провінції Альберти і на жаданє многих з них, котрі хотяй вірні британській піддані, зі взгляду на незнане мови їх прибраної вітчини з конечности говорять своєю рідною мовою, висказати Вам їх подяку за Вашу щиру симпатію та щиру оцінку їх ідеалів та стремлінь, котру Ви показуєте не лише в Вашій платформі та в сповнюваню своєї високої служби, але також і в Вашім приватнім житю.

Ваші домагання, поставлені на недавно відбувшім ся англиканськім синоді, — справді доказують, що Ви дійсно переслідували свій предмет і знаєте людий в котрих обороні Ви стали.

Дійсно, ми можемо лише тішити ся, що становиско, яке Ви маєте честь занимати попалось чоловікови, котрий свої знаня вимог просьвіти поступає цілком так, як сего вимагає доля народу від особи, що стоїть на становиску Міністра Просьвіти в пров. Манітоби.

Ми щиро бажаємо, щоби Ви пане, ще довгі літа працювали на поли просьвіти в тім напрямі, в якім Ви до тепер працювали!

Дійсна Канадійська Нація, сьвітової слави на поли просьвітнім, — се лише можна осягнути угляднєнєм ідеалів ...чаїв **та загальних** характеристичних черт єї складових частий.

З поважанєм
Роман Кремар.

ДОПИСИ.

Калієнго, Ман.

Заходом учителя І. Б. Когута відбулось у нас сьвято в честь столітнього Ювилею уродин Тараса Шевченка. Погода сприяла і публики було по береги. Не жалували труду, а прийшли віддати честь тому, котрий зносив горе і злидні ради свого народу. Сьвято відбулось після слідуючої програми:

Вступне слово, І. Б. Когут, учитель; Житєпись Шевченка Йосиф Кулачковський; Марш руских дітий, Хор дітий; Чигирин декл., Артем Федірчик; Тарасова Ніч декл., Василь Гопалюк; За байраком байрак декл. Юстина Кушнірик; Кавказ декл. М. Каленюк учитель; Могила декл. Петро Кушнірик; Три цьвіти декл. Іван Гопалюк; Ой місяцю, сольо в супроводі гітари, І. Б. Когут учитель; Олово не вадить декл. Василь Федірчик; Фурманка з жидами, декл. Текля Паборник; Гей там на горі Січ іде, Хор дітий; Вавза, гра грамофона; Твори Шевченька, В. Б. Скісук учит.; До Основяненка декл. Артем Федірчик; Розрита Могила, декл., Василь Гопалюк; Сонце заходить гори чорніють, декл. Юстина Кушнірик; Гей бики декл., Тетяна Федірчик; Руский дитятий декламация, Петро Кушнірик; Мені однаково, сольо в супроводі гітари, І. Б. Когут учит.; Три шляхи декл., Артем Федірчик; Бородатий Хусит декламация, Юстина Кушнірик; Жидівска дитина декл. Леонтій Стефюк; Гей на горі там женці жнуть, Хор дітий; Перcервере декл., Федір Щербан.

Кінцеве слово узяв учт. І. Б. Когут, котрий в своїх словах коротко але ясно представив ціль сьвята, і яку користь ми винесем із него. Гроший з добровільних датків було $2.50 котрі підуть яко фонд на видане дітячої бібліотеки.

Участник.

ПРЕЗБИТЕРИЯНСЬКИЙ "РАНОК" БРЕШЕ.

"Канадийський Фармер" бреше, бо він вступив в сліди "Фрі Пресс".

Ранок бреше, бо се на руку пана Гордона призбітеріянського попа і невидимої голови рьоламків ліберальної партії. Ось подивім ся, що сей хвалебний "Ранок" пише: "...**Они вписують горожанські папері особам прямо видуманим і ті папери затримують до виборів. А в часі виборів наймають ряд несовісних людий і ті автомобілями вганяють з місця на друге і голосують на "свого"...**

Ми вже єму нічого не казали як би в сій брехні хоч троха було правди або щоби єї брехня бодай мала якусь підставу.

Кождий, хто лише має бодай яке таке понятя як відбувають ся вибори то знає, що коли хто має папері а не зареґіструє їх, то не буде міг голосувати при виборах. Однак се брехливому писаці з "Ранка" не перешкаджає писати те, що ми повище навели.

Та чи треба єму ... ся? Чи ми дивуємо ся, що бездорога має рило? Що она ... вища, що природа обдарила і **свинячим рилом?** Що пише "Ранок", що він, ... сказати так, як єму ... пан, безперечно найбільший ... брит в Канаді грає. Тож не дивуймо ся єму. Єму вже ... щось бракує. Ми ... собі скажемо, що не треба людям говорити, що гній гнилий, бо они самі знають. **Таке і "Ранком".**

Инакше бреше **"Кан. Фармер".** Сей як уже збреше, то бодай є на що подивити ся.

Ось подивіть ся. Він каже, що консерватисти вибрали 1.500 горожанських паперів на людий, яких навіть нема. Однак не каже, що ліберали вибрали 2.000 таких самих паперів. Коли одно правда то чому друге не правда? Так ми знаєм. Ви писако не могли певно попоїсти, то сте мусіли збрехати. Нічо, нічо. Брешіть дальше.

Дальше пишуть сі вінніпеґські митки, що десь там, якийсь чоловік зареґістрував аж 54 голосів і що ті голоси **повикидали з лісти.** А ми заявляємо, що коли він се докаже що він написав, то ми публично признамо єму рацію.

Ось і бачите панове фармері і робітники чим вас годує ліберальна митка. **Брехнями і більш нічим.**

Подивіть ся ви хотяй би і на те саме число. Чи є там щось такого, щоби показувало, що ліберали зробили або **бодай** зроблять для вас. Скажіть самі. — Правда розписав ся там п. П. Лазорович (про него можуть де що сказати дехто з вінніпеґських людий) але прошу подивити ся, що він пише. Він сарака так наслідно повторяє за лібералами їх слова, що аж сьмішно. Пише сей чоловічина про учителів, що они не добрі і що лібералы дадуть ліпших. А не каже пан Лазорович з відки вони їх возьмуть. **Чи не з тих саскачеванських та альбертийських семинарів, що порозгонили.**

Як бачимо, така то вся ліберальна політика.

Перед нами стоїть ліберальна платформа.

Правду сказати, тут нема нічого, щоби мало на цілі поправити долю нашого фармера. Чи кажуть они що за желізниці? Чи кажуть они що взагалі такого, щоби бодай троха осолодило гірку долю фармера?

Нічого! Се кождий може бачити сам, хто лише возьме до рук їх платформу.

Що они нам дають?

Они дають нам право голосования для жінок. Добре, — а чи в нас вже всьо є? Чи нам вже нічого більше не бракує лишень того, що жінки не мають права голосу? — Розумієся, чоловік як потапає, то хапає ся навіть і стебла. Чому-ж нашим лібералам сего не можна зробити?

Дальше. Они обіцюють нам пряме законодавство. — Справу сю ми вже обговорили в попереднім числі. — Але не будьмо дітьми, та скажім собі правду в очи. Чи ви панове дорослі до того, щоби ви могли вживати сего права користно для себе? Чи ви панове знаєте те, які наслідки потягне за собою "дайрект леджіслейшин"? **Чи ви політикери застановили ся над тим, що стане ся з національними меншостями,** коли такий закон ввійшов би в силу? Скажіть, лише щиро, хто нині всемогучий в сій капіталістичній системі? І чи ви віріте, що тепері вже робітництво таке, яке оно є, буде в силі таким правом користувати ся? Чи не буде се прямо "бумерангом" для тих, що наслідно хотять впровадити его в силу? Чому бути заслішеним?! Що таке ті лібералли? Чи не капіталісти они і чи не стейтські мілюнери їх підпирають?

Панове. Хочете що небудь доброго зробити, хочете лишити сьвіт красшим як ви его застали, то розважте в перед що робите. Не заслішлюйтесь тим, що на перший погляд видасть ся вам блискучим. Ви можете бути і плачені і все, а знає коли приходить справа загальна ви повинні мати на стільки чести, щоби сказати і 'Гон. буде вже кумп тої чести.'

А зрештою, пощо кидати горохом до стіни. Коли вам добре там де стоїте, то стійте, але памятайте, що є ще хтось кромі вас, **є народ!** І та хвиля вже дуже близько, коли сей народ скаже свое слово — і **скаже він его так, що ви не мете знати де подіти ся.**

Буде маянс та воротти не буде.

ЩО ГОВОРИВ ПРЕМІЄР РОБЛІН ПО МІТИНГАХ.

В ТРАНСКОНА дня 20. (Чисто англійські збори).

"Пані і Панове! Лібералы закидають мені що я видав 90 тисяч долярів В ГІМЛИ на дороги. Так я видав. — Я памятаю, коли, тому 37 літ, я прийшов до Карман, там таком не було дороги. Я знаю яка то біда без дороги. Я переконав ся сам на собі. — НИНІШНА ГІМЛЯ СЕ КАРМАН З 37 Р. В ЗАД. Дороги їм треба і она їм належить ся. Сі люди працюють над розвоєм сего краю, то ми мусимо їх трактувати так як людий, коли хочемо самі бути людьми. Най лібералы кричать, що я забогато даю Русинам, нільно самі хотять, а сего не бою ся доти, доки я буду справедливо поступати зі всіма народностями, що замешкують ту провінцію в котрій я є першим міністром. Аби я ни ні стратив премієрське крісло то я не зроблю нічого, що скривдило би одну або другу клясу чи народність. Під "Юніон Джеком" всі рівні! І доки я буду чув в собі одну краплину британьскої крови, я не позволю нікому зробити кривди. Я ДАМ НА ГІМЕЛЬСЬКІ ДОРОГИ, ЩЕ 90 ТИСЯЧ, КОЛИ БУДУ ДУМАТИ ЩО ТРЕБА ДАТИ І КОЛИ СЕ НЕ БУДЕ КРИВДЯЧИМ ДЛЯ ДРУГИХ ОКОЛИЦЬ. Британська "справедлива гра" **се дорогосказ після котрого я поступаю і партія котрої я є провідником.**

ПРОСИТЬ, ЩОБИ ДАЛИ ЄМУ НАГОДУ ОБОРОНИТИ СЯ.

Слідуюче сказав премієр Роблін на мітингу в Емерсон:

"Я називаю кождого попа, ґонґузом що бере ся критикувати мене а не позваляє мені своєї казальниці звідки и мігби оборонити себе. Я готовий вступити до кождої казальниці в якій не будь церкві, коли небудь они схотять і коли я не буду міг оправдати ся то тоді вступлю ся з публичного житя.

Злива і повінь в Галичині.

Страшна злива навістила дня 1. червня східну Галичину. Місцями був хмаролом і наробив в засівах великої шкоди. Зі Стрілок, бобрецького повіту, доносять, що там вода рознесла навіть будинки. У Львові була в тім часі справдішна потопа сьвіта. Мешкання і пивниці в низше положених передмістях Львова залила вода. З усіх сторін алярмували огневу сторожу і водопровідне заведене, з просьбою помочі. На ул. Зиблікевича майже на три години спинено трамваї (стріткари); в богато домах вода позаливала долішні мешкання так, що люди (самі найбіднійші) мусіли втікати, ратуючи ся перед смертю, а огнева сторожа випомпувала воду. Бідаки потерпіли богато втрати, бо вода спричинила їм чимало знищеня.

Землетрясенє в Галичині і на Угорщині.

В Лупкові відчуто в ночи у второк 26 мая землетрясене. А саме коло год. 9.30 вечером відчули сильне трясене і фильоване, що тривало около три секунди, так що стелі в домах позарисовували ся і тинк пообпадав. В зелізничім тунелю випало зі склепіня кілька каменів. В будці зелізничого сторожа впала зі стола лямпа. Наслідком трясеня зелізничий уряд руху перенис ся з поверхового будинку до партерового домика. Вісти про землетрясене прийшли також з Тісної, Волі Мигової, Команчі, Шавного, Посади Хирівської. Трясене чути було аж по Хирів і Перемишль. Землетрясене відчуто також і у Львові. Сейсмографи (приладя нотованя землетрясень) досить виразно відчували се землетрясене тої самої категорії, яке тому кілька літ відчуто також і у Львові. В Бочницях на Угорщині відчуто два досить сильні трясеня. Кажуть, що се було землетрясене тої самої категорії, яке тому кілька літ відчуто два досить сильні трясеня в напрямі з півночи на полудне. Тривали они 2—3 секунди, супроводжені підземним гуком. В мешканих легкі предмети і висячі лямпи тряслись. В Межеліборч на зелізничих будинках і в місті завалило ся кілька комінів. На зелізничій стації в Разнапах завалила ся стеля. Також в Гомонній завалили ся коміни на кількох будинках і зарисували ся стіни домів.

Елфінгстон, Ман.
Хвальна Редакціє!

Як всюди так і у нас фармері вже пообсідали ся в доцик перепадає час від часу, що показує, що сей рік нам фармерам добре допише.

Та скажу се. Мовю цілею не є писати фармерам, що у нас фармері вже зробили на своїх фармах, бо се кождому відомо. Одно що я хочу сказати а се іменно ось те, як у нас на нашій кольонії люди задивляють ся на надходячі вибори.

Я може був би і не писав сего, як-би не попалось було в мої руки 22 число "Кан. Фармера", тої як то в нас кажуть "брехунової ґазети."

Якийсь Томаш Цюпа, що знає тілько, що з фарми в місто а з міста на фарму, взяв ся критикувати політику консервативної партії. Щоби люди знали, який з него політик, то вистарчить сказати, що він думає, що Лавріер се консервативний провідник.

Сей Томашко бере ся боронити лібералів, тоді коли навіть не має виображеня що они і яка їх політика.

Та не дивую ся єму, однак дивую ся "Канад. Фармерови". Редактор сеї газети хвалить ся, що він і єго ґазета заступає ся за народними ділами а коли ліберали допускають ся найбільших злочинів на нашій мові, то він не то що не віступить проти них а противно закриває своїм віччемним єством їх зрадницьку роботу їх дволичність.

Та не дурите нас "Канадийський Фармерю". Ми не ділі. Нам ще стоїть перед очима бл. п. Томпсон. Він як кандидував на посла то не кагав ся нам обіцювати гори і мости. Навіть урочисто заявив, що знижить податки о 10 проц. Ну і люди повірили. Прийшло ся вибрали єго на посла, то думаєте що стало ся. Одної обіцянки не сповнив а коли ... прийшли просити єго, щоби він вставив ся за нашою мовою, тоді як лібералі були поважили ся єї скасувати, то він сказав що він сам не говорить своєю мовою (ґелек) то і нам не треба.

Ось і бачите панове фармері з ким ми маємо до діла. Тому нехай кождий сьвідомий Українець добре уважає з ким має до діла. Шановні панки з ліберальної партії злучили ся з Жидами, щоби лише знищити нас. Може хто скаже що не правда? А Ґрін, Жид вибраний нами до парляменту не виступав в парляменті проти нас і нашої мови. Чи заперечить се хто?

Побачили панове лібералі, що вінніпеґські Русини не спять тай сказали Ґрінови сидіти тихо, але чи се їм вийде на користь, то сумніваю ся.

Так і ми панове фармері подаймо собі руки і вичетім то ліберальне сміте геть з нашої хати. Нашим кличем повинно бути: **Проч з ліберальними дволичниками! Най жиє справедливість, най жиє наша рідна мова!**

Правдолюб,
Читач "Канади".

Не можуть

Лібералы не можуть дістати кандидатів на північний Вінніпеґ так ім Жид Ґрін прислужив ся. Абож він не виступав проти нас Українців підчас послідної сесії в парляменті. Миж лібералам сего не забудемо.

Спрінґ Філд, Ман.
Хвальна Редакціє!

Віру що помістите сих моїх пару слів, хотяйби зі взгляду на людий котрі є тут згадані.

На самий перед скажу, ... коли я перечитував послідні числа "Канади", то подибав допись підписану п. Вирозубом і п. Швецем.

Тому перепрашаю їх на сім місци дуже щиро за тих пару слів, котрі я був написав проти них свого часу. Я вірю, що поважані панове Вирозуб і Швець вибачать мені.

Як бачимо сі люди були колись лібералами. Однак як чесні люди, побачивши, куда то веде політика панів лібералів, лишили ліберальну партію і заявили публично, що нічого спільного з нею не мають і не хотять сї більше підпирати а противно доложать всіх своїх сил, щоби **вже раз позбути ся тої ліберальної неньки, що так дуже занусила зуби на нашу шкіру.**

Так як сі чесні горожани, так всі прочі сьвідомі Українці повинні отверто виступити проти тої партії, котра є ворожою нашій справі, нашим народним інтересам. Не даймо ся панове фармері. Не позвольмо ліберальній кліці заложити на нас кайдани.

Лібералы розпустили поміж нас своїх наймитів, котрі за ліберальні доляри готові і рідну маму продати, готові обезчестити нашу народну честь.

Уважайте, що коли вийдуть панки з ліберального кодла, то будемо змушені позбути ся нашої матерної мови, будемо змушені попращати ся з всім що нам найдорозше.

Памятаймо, що в рідній школі наша будучність. Пропадуть наші школи пропаде все.

Тож до діла, щоби колись наші діти не плакали на нас, що ми позволили ворогам обрабувати їх з рідної мови. **Нарід без своєї мови не заслугує на істнованє. Нарід без своєї мови не є народом.**

Горожанин.

П. П. АЛЕХНО.
Русько - Польський заклад фотографічний, новозний і порожний. — Автомобілі для весілля, карети на весіля по $3.00. Заходіть в потребах до мене на адресу
376 Selkirk Ave.
Телефон: St. John 1794.
WINNIPEG, MAN.

В хаті кождого сьвідомого Українця в Канаді повинна знаходити ся часопись "Канада".

HUGH D. CUTLER
адвокат
Полагоджує всякі справи. Ві ... сяких процедурах удавайтесь до нього.
Phone M. 2038. 210-11 Nanton Bldg. Winnipeg, Canada.

ГДЕ Є?
Петро Ситник походичий з Цигам, Галичина, а тепер має мешкати в Вінніпеґу. Пошукую его в важній старокраєвій справі. Прошу зголоситись на слідуючу адресу.
THEO. STEFANIK,
Second Floor Room 3,
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

ГДЕ Є?
Михайло Калапапа походичий з Скали, повіт Борщів. Хтоби знав о нім або він сам нехай зголосить ся на адрес:
Theo. Stefanik,
261 Fort str., Winnipeg, Man.
Пошукую его в дуже важній краєвій справі.

ІЛЮСТРОВАНА УКРАЇНА

одинокий ілюстрований журнал українських родин, посьвячений літературі, критиці, малярству, архітектурі, пластиці, народній штуці, театральним справам, музиці, українській науковині, етнографії, і фізичному вихованю.

Містить також описи подорожий, огляди українського житя і т. д.

Ілюстрована Україна є журналом безпартійним — всеукраїнським.

Ілюстрована Україна ведена на взір великих ілюстрованих журналів, здобула собі по першім році свого істнованя велике признане серед нашого народу.

В Ілюстрованій Україні співробітничать найкращі літературні, наукові, і публіцистичні сили.

ДАРОМ БІБЛІОТЕКА ІЛЮСТРОВАНОЇ УКРАЇНИ.

В 1914 р. приступаємо до постійного видаваня бібльотеки Ілюстрованої України. Вийде в тім році 4 томи бібльотеки (2 повісти 1. научна розвідка і великий альбом українського Львова).

Всі передплатники Ілюстрованої України дістануть видання бібльотеки **даром.**

Ілюстрована Україна виходить два рази у місяць — великими зошитами у Львові ул. Руська ч. 18.

ФІЛІЯ ІЛЮСТРОВАНОЇ УКРАЇНИ В ВІННІПЕГУ КАНАДА.

З початком 1914 р. отворилисьмо для Канади і Америки філію редакції, адміністрації і експедиції Ілюстрованої України в ВІННІПЕГУ під управою п. І. Петрушевича. Всіх наших передплатників і прихильників просимо присилати передплату до філії і там звертати ся у всіх иньших справах.

Всі передплатники будуть одержувати часопись з філії.

Адрес філії:

Ilustrowana Ukraina,
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

"УКРАЇНСЬКА ХАТА"

літературно - критичний, громадський український місячник.

Завданєм Журнала "Укр. Хата" є — **по можливости повне осьвітлюване процесу ідейного, духового житя України в методою викриваня основних моментів національности, що є основою всякої живої творчости. Література займе перше і найповажнійше місце на сторінках журнала.**

Крім того "Українська Хата" обслугуючи інтереси української інтелігенції буде відкликати ся на всі важнійші громадські події українського і сьвітового житя, а також на розвій мистецтва (штук красних) в ріжних проявах.

Журнал "Українська Хата" має відділи: літературний — критичний — науковий — публіцистичний — мистецький — бібліографічний — і літературна хроніка котра буде занотувати всі новини українських видань.

Журнал виходить ме при кінци кождого місяця, розміром не менше 64 сторін друку, міцно зброшурованими книжками.

Передплата до Канади виносить: на рік два доляри і пів, на пів рік доляр і пів.

Передплатити і добути журнал "Українська Хата" можна; в Головній Конторі журнала — Київ, Ділова 4., Росія: — також: в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10, Австрія.

Замовляюча картка на „Канаду".

Ruthenian Publ. Co. Ltd.,
261 Fort Street, Winnipeg, Canada.
Прошу о висилку мені „Канади" почавши від

Імя
Адрес
Почта

Прошу наліпити марку і вислати на адрес: „CANADA" 261 Fort Str., Winnipeg, Man.

Dr. G. KALICHMAN
Лікар диплом. в Австрії, Росії, Німеччині і Канаді утримує приватний руский шпиталь і аптику при **453 Selkirk Ave.** в Вінніпеґу. Лічить за дуже умірковану винагороджене так в шпиталі, як і доходячих хорих на всякі недуги внутрішні, жіночі, хірургічні, очи і уші. Скоре і грунтовне лічене хоріб секретних (венеричних) найновійшими методами 606. Лічено електричною силою. Висилаю лікарства на кольонії по одержаню завдатку. — Шпиталь, помешкане і офіс:
453 Selkirk Ave. Phone St. John 1772. Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ ШЕРИ

В РУСЬКІЙ ВИДАВНИЧІЙ СПІЛЦІ
яка видає
руську тижневу часопись "КАНАДУ".
Інкорпорований капітал Руської Видавничої Спілки виносить $20 000.
Шери продають ся по $1.00 (одному долярови) один.
Кождий Русин повинен купити собі шер в нашій Спілці і стати членом нашого видавництва та інтересуватись його розвоєм.
По всякі інформації пишіть на адрес

,,CANADA''
261 Fort Street, Winnipeg, Man.

Ширіть і передплачуйте часопись "КАНАДУ".
Передплата виносить тільки $1.00 на рік.

EDELWEISS BREWERY
A. W. RIEDLE, Prop.
WINNIPEG ELMWOOD
Наш Лятер, Ейл, і Портер найлуцший.
Спробуйте пити *Riedle's Beer*
Telephone - - - Main 2987.

Edward L. Drewry,
REDWOOD **ПИВОВАРНЯ НА**
St. John — Winnipeg
Наші вироби самі себе хвалять.
Пийте DREWRY'S: Лятер, Ейл і Портер.
Мінеральні води всім знані.
Телефони: St. John 121.

КАНАДА

часопись просьвітна, економічна і політична виходить кождого тижня у вівторок.

Видавці: Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата $1.00
За границю $1.50
Поодиноке число .... 5ц.

Адрес Редакції і Адміністрації:
"КАНАДА"
261 Fort Street,
Winnipeg, Manitoba.

CANADA
Ruthenian Weekly
Published by RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd. of CANADA

Subscription per Year $1.00
Foreign Countries $1.50
Single Copies 5c.

For advertising rates and all business matters address:
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str., Winnipeg, Man.

Уваги.

ДО РУСЬКИХ ВИБОРЦІВ В МАНІТОБІ.

І знов опинились ми перед виборами в нашій провінції. Тим разом ми маємо вибирати наших представителів, послів, до провінціонального парляменту в Манітобі.

Деякі наші люди звикли говорити, що ми вибираємо "губернана". Так оно і єсть. Ми на сей раз вибираємо 50 послів з ріжних дистриктів Манітоби, котрі з поміж себе вибирають одного провідника: провідник такий добирає з поміж послів еще пять міністрів і тих шістьох людий разом з представителем короля правлять провінцією, що називається ґоверимент або ряд. Однак міністри ані представителі короля не ухвалюють самі жадних прав. Всі посли що року сходять ся на наради до парляменту, котрі що року тревають майже два місяці. На такім зібраню послів, на сесії посли постановляють всякі права: добрі потверджують, кепські поправляють, зміняють або зовсім викидують і на їх місце становлять нові, лучші і кориснійші. Міністри мають уважати, щоби всі ухвали послів були відповідно виконані, а мешканці провінції мають всякі такі права поважати, їх придержуватись і не переступати. Таке правлене краєм або провінцією називаємо конституційним, где кождий, їх придержуватись мусить, — значить що ми всі є тим "губернатором", котрого ми вибираємо.

ПАРТИЇ.

Всім нам вже відомо, що в цілій Канаді так само як і в кождій поодинокій провінції є дві партиї — партия консервативна і партия ліберальна.

Обі партиї при кождих виборах виставляють свої платформи або програми, після яких они будуть правити краєм. І для тих платформ старають ся приєднати собі як найбільше прихильників. Партиї виставляють своїх кандидатів на послів, і кождий кандидат діставши більшість голосів є вибраним, більшість послів едної партиї становлять ряд — тому то кожда партия старає ся дістати для свого кандидата як найбільше голосів.

Фармері Читайте Уважно.

ПАРТИЇ В СИЛІ.

До 1899 року рядили в провінції Манітобі Ліберали під провідництвом чоловіка, котрий називав ся п. Ґрінвей, і тому тодішний ряд називаємо ліберальним Ґрінвея. В 1899 р. відбули ся вибори і тогди то народ незадоволений з правительства лібералів, вибрав величезну більшість консервативних послів під провідництвом п. Робліна, котрі правлять Манітобою і до нинішного дня а котре то правительство ми називаємо правительством Робліна.

ЯК ПРАВИЛИ ЛІБЕРАЛИ В МАНІТОБІ.

Ліберали, коли виставили свою платформу перед виборами, обіцяли народови, що они будуть старатись правити для добра провінції і її мешканців, що они позаводять всякі добрі права на користь народу. Народ повірив їм, вибрав їх, дав їм силу. А чи дотримали они слова? Ні!

Они нетільки що недотримали слова, не господарили як треба, они не дотримали ані одного слова з своєї платформи они прямо здурили народ.

Ліберали не сприяли фармерови ані робітникови. Всі права, які они ухвалили були лише на користь корпорацій, капіталістів і великих богачів. Они виключили від податку всі колєві компанії як також всі фабрики, трости і великі корпорації. Податок на потреби провінції мусів складати фармар і робітник: а ті компанії, що заробляли міліони і збогачували ся працею робітника і фармера еще діставали від ліберального ряду дарунки. І так ліберали подарували:

На будову бічної лінії P. P. & P.	$105,875.12
На будову головної лінії P. P. & P.	115,500.00
На будову Портер лінії	91,000.00
На будову Моріс - Брандон	210,000.00
На будову Моріс - Брандон екстра	43,750.00
На будову Сурис лінії	150,000.00
На будову Райєнстон і Ґлемборо	81,377.50
На будову Белмонт і Гартней	100,500.00
На будову Фокстон лінію	34,317.50
На будову Рестон	25,462.50
На будову в Муніципалі Вестбери	62,250.00
На будову в Муніципалі Віртель	32,166.65
На будову в Муніципалі Шойлик	14,644.95
На будову в Муніципалі Ст. Андреве	19,250,00
Разом	**$1,092,094.22**

Слухайте фармері і робітники! Поверх один міліон доларів народного гроша подарували ліберали богатим компаніям! Та чи се все?

За часів ліберальної господарки шкільництво, дороги і мости в провінції були страшенно занедбані і за коротенький час їх панованя дефіцит провінції (нестало в касі) виносив небогато лише $977,-837.79. Забракло їм около один міліон долярів!

От-так правили ліберали! І тому не дивниця що народ при виборах в 1899 року, вигнав їх геть з сили і віддав керму партиї консервативній під проводництвом п. Робліна.

ДУРНІ ІНСИНУАЦИЇ ЛІБЕРАЛЬНИХ АГЕНТІВ.

Ліберальні аґенти увиваючись поміж наш народ виходять зовсім з пантелику! Їм нестає матеріялу до їх ніх промов, они сердеги не мають о чім говорити, то говорять лише о деяких наших урядниках котрі мають уряди в правительстві п. Робліна. Кождий ліберальний аґент лише кує народові кілько пенсії бере сей або другий наш урядник. Они говорять народови, що той має $60.00 той має $100 на місяць за свою працю: і чиж не дурна тут інсинуація!

ЯК ЛІБЕРАЛИ НАСМІХАЛИСЬ НАД НАМИ.

Ліберали трохи зробили для нас а може нашем і богато. Ви всі то добре памятаєте, а котрі забули то ми ось тут пригадаємо:

1. Ліберальний кандидат на посла п. Осборн, котрий кандидував проти п. Робліна сказав перед величавим зібранєм англійської публіки ось такі слова: "галішени потребують богато мила, рушників і чистої води, їх треба купати примусово, що тижня та провітрувати їх хати, то тогди можеби із них були люди". От видите що говорить про нас той ліберал, котрий хоче щоби ми его вибрали і дали єму силу в руки. І то не тоді він про нас говорив, коли нас зобачив як ми перший раз злізли з шифи, але говорить тепер, тоді коли вже міг добре видіти, що ми не є "добрі галішени", але що ми маємо сотки наших учителів і десятки наших урядників в Канаді; а єму все еще здає ся, що ми єму смердимо. Як смердимо ми най же єму смердять наші голоси. Недаймо на ліберала ані одного голосу а тим самим покажемо єму, що він наших голосів не варта.

Ліберали видали для Вас газету "Канадийского Фармера" котрий і тілько знає що пише ліберальні байки, та перекручує правду. Народ наш вже дуже добре знає, що то за газета. Всі повисше наведені факта стоять яко величезний свідок перед нашими очима: не здурить нас і Кан. Фармер своїми брехнями, ми народ і кривду нам заподіяну віддамо тим, що не дамо ані одного голосу на лібералів.

Від 16го Червня До 11го Липня

БУДУТЬ КУРСУВАТИ ПОТЯГИ НА МАНІТОБСЬКИХ ЛІНІЯХ В ЦІЛИ

ПОПРАВИ ФАРМЕРСТВА

ПРОСИТЬ СЯ ВСІХ.

C. P. R.

Спеціяльні виклади і образці для молодих хлопців і дівчат.

Товар — Худоба, вівці, коні і т. и.

Ради бурянів і всякі поученя відносячі ся до них. Будуть там побільшені, зроблені з глини, насіня бурянів як також буде давати ся лекції, як пізнавати і викорінювати буряни.

Вистава манітобських птиць і комах. Їх значінє в рільництві, шкідливе і корисне.

Кухонна економія для жінок і молодих дівчат. Бесіди о кухарстві, шитю і иншім.

Порушаючі ся образи, показуючі розвій ростин, пуканє пупанщиків, різанє дробу і иньше.

Образець розміщеня фармерських будинків і гумн, показуючий заобезпеченє будинків від грому, провітрюванє, осьвітленє фармів, уживанє цементу, будова доріг і и.

Інформацийне бюро. В сій карі буде значна часть знарядів Рільничої Школи. Також просимо кождого мущину і женщину ставити питаня відносячі ся до фармерства в Манітобі.

C. N. R.

Товар. Буде ся возити свині і вівці ріжних пород.

Фармерська Машинерія. В сій карі будуть ріжні бочки на воду (вотер тенк) ґазолінові машини, знаряди до осьвітлюваня фармів та ріжні инші машини котрих уживає ся в фармерстві, як сепарейтори та маснички.

Взорець розложеня 160 акрової фарми, показуючий ріжні шпіхлірі, огорожі і т. и. Досьвіди з ріжними родами почви взятої з ріжних сторін провінції.

Вистава дробу — різанє, чищенє і пакованє для ринку. Ця кара буде призначена для дробу і будуть в ній інкубатори і инші знаряди для хову дробу, як найновійші курники і знаряди до сортованя яєць. Також будуть ріжні роди курий.

Окази пакованя і презервованя овочів можна буде бачити в карі для домашної економії, як також буде ся говорити о знарядах ощаджуючих працю.

В карі пільних плодів можна буде бачити взірці ріжних збіж Манітоби, як також будуть відбувати ся лекції на тему збіжа і бурянів.

Приносіть до розпізнаня бурини, ростини і [illegible]

Під управою Манітобської Рільничої Школи, а під опікою

МІНІСТЕРСТВА РІЛЬНИЦТВА ПРОВІНЦІЇ МАНІТОБИ.

ЯК СЕ НАЗВАТИ?

(Натуралізаційний - закон.)

Деякі українські часописи послідного тижня розписали ся дуже широко на тему нового натуралізаційного закона, якому кождий, хто схоче стати британським горожанином, мусить піддати ся.

Заким приступимо до обговореня сего закона, то мусимо сказати, **що такого закона ще нема,** се лише законопроєкт і яко такий будемо обговорювати.

Не дивуємо ся "Канадийському Фармерови", що він 'критикує' его. **"Собацї і на сонце можна брехати".** Голосу такої зрадницької газети, якою стає "Канад. Фармер", ніхто не слухає. **Кождий знає, що "Канад. Фармер" бреше.**

Однак коли така газета, як "Укр. Голос" поступає в сей спосіб, то ми не можемо инакше поступити, як і своє слово сказати.

Закона такого, як сей законо-проєкт домагає ся кождий шануючий себе горожанин. Сам навіть "Укр. Гол" колись стояв за таким законом. Тоді коли провідник так званих французьких націоналістів.- Бурасса обїздив Канаду і обговорював ріжні справи, він не забув згадати і на потребу такого натуралізаційного закона.

На се "Укр. Голос" писав ся ногами і руками. Чому тепер "Укр. Голос" зміняє свій фронт, не знаємо. (У. Г. не зміняв фронту, бо... його не має... він тільки забув як за сю справу говорив попередно, через те й така помилка... — Пр. скл.) Одно можемо сказати, що він в своїй "безпартійности" посуває ся так далеко, що час від часу позволяє собі зробити з себе посьміховисько...

В згаданій статі каже писака з "Укр. Голосу", що сей натуралізаційний закон, відобравши від нас право горожанства, відбере нам і наші школи, бо він жадає досконалого знаня англійськ. мови від кождого, хто би хотів стати британським горожанином. Некорисно також, — каже згадана часопись, — відібєть ся сей закон і на наших поселенцях, бо они не будучи в стані стати горожанами британськими, не будуть могли дістати патентів на свої гомстеди.

Се менше більше головні точки на яких деякі українські часописи опирають свої твердженя, що до некорисности такого закона для наших поселенців.

Колиб воно так було, то була би рація таке говорити; лише біда, що воно так не є. (В ред. 'У.Г.' може все бути, чому ні? — Пр. скл.)

Згаданий законопроєкт каже виразно, що хто хоче стати горожанином цілої британської імперії, то мусить задосить учинити згаданим вимогам. Однак згаданий закон, будучи законом ухваленим лондонським парляментом гл. "Фінаншіер", не мав нічого спільного з канадийським гомстедом та чисто провінціональними справами, як справа про сьвіти.

Коли ми хочемо обговорювати, критикувати якусь справу то мусимо на самий перед добре з нею познакомити ся щоб видати справедливий осуд.

Ми знаємо, що при остатній зміні гомстедового закона ухвалено замітку, що коли канадийський парлямент прийме, чи радше сказати, затвердить натуралізаційний закон ухвалений лондонським парляментом, то тоді поробить ся відповідні зміни. Що такі зміни будуть на певно ухвалені, можемо з сего судити, що до отриманя патенту на гомстед вже на приємнии не треба буде 5 літ сидіти на гомстеді, а лише 3 роки. То чи в виду сего можна робити стільки крику, як се зробили деякі канад. українські часописи? По-що робити з мухи вола?!

Ми скажемо тілько що справа з новим натуралізаційним законом має ся так:

Коли хто схоче бути лише канадийським горожанином, то вистарчить сповнити лише ті жаданя закону, що були до тепер. Однак хто схоче стати горожанином цілої британської імперії, то буде мусів задосить учинити новому нату-

(Продовжене на стор. 6.)

ЛЕСЬ МАРТОВИЧ.

ОСЬ - ПОСИ МОЄ!

V.

У четвер рано не виходив Семен на роботу, бо з полудня мала з'їхати комісія. Скликував людей, приязних до себе, щоби за сьвідків. І ті люде прийшли: прийшов війт, паламар, і два дуже далекі родичі Семена.

Сї люде прийшли раз тому, щоби вигодити Семенови сусідську річ: посьвідчити, як буде треба. Другий раз тому, що лиш у ряди-годи з'їдить комісія на село, то ґазди вже від жалують робітну днину. Усе кортить подивити ся на фінкерського коня з дзвоником, на судію и урядницькій шапці, на адвокатів Котрий котрого! А війт іще й тому прийшов, що деякий урядник їде, там війт мусить бути.

Отакі се були причини, задля яких ті люди послухали Семена. Але сї причини були тілько так про людське око, бо властиво ті люде прийшли зусім для чого иньшого. Вони не так були приязні до Семена, як ненавиділи Юрка. Хотіли потішити ся з того, як Юрко прігрaє, а може й прикинути яке слово, що Юркови завадило би.

За що вони Юрка ненавиділи? Одним словом сказати за те, що той немовний Юрко то читальник. Яка їм з того кривда, вони не могли сказати, але почували в собі, що Юрко чимось та їм пакість коїть.

Ненавиділи Юрка за те, що він був основателем читальні і дуже пильно її відвідував. Ненавиділи его за те, що коли читали ся які вибори, то Юрко покидав роботу і хоч сам не мав відваги сварити ся з комісією й голосуючи путав ся, та за те лазив від хати до хати, скликав людей і коло канцелярії пантрував їх як череди овець, аби не розбігали ся. Ненавиділи его за те, що Юрко лише ждав, аби в справах читальні его де післали. Відносив листи на почту і з почти приносив ґазети до читальні. В загалі ненавиділи Юрка за те, що его читальники любили.

Вони видали, що в селі настає якась нова порода людей, що хоче зломати давні звичаї. А вони ті звичаї були такі: не видіти більше сьвіта, як своє рідне село; не каламутити сільське поетичне житє ніякими новими змаганями; задержати як найдовше наївні дитинячі погляди на все окружаюче.

Не мали вони чим побороти ту нову породу людей, а ще мусїли й признавати, що читальники мають рацію. Але за те тим сердечнїйше їх ненавиділи.

Війт же був із мусу Юрковим противником, бо одно: боян ся, аби его читальники не скинули з війта, а знов боян ся й приставати до них, бо видів, що Поляки, котрі з містів панують над людьми, ненавидять того нового народного руху.

Війт виголив ся, що лице вилискувало ся наче зеркало, взяв новий сердак і причепив на груди медаль із босняцької війни. Семен повитав війта так ласкаво, що трохи по руках не цілував. Усе (міркував собі) старшина знає ся з панами. Може як раз яке слово за Семеном прикине. Бо то відай досить, як судія побачить, що війт собі добре з Семеном заходить. От — подумає — якийсь порядний ґазда, коли війт собі з ним накладає, варт, аби его право вийшло. А що-ж? Не знаємо, чим кому догодити.

А Юрко схопив ся по тихоньки досьвіта, вийшов на двір, висадив бороню на віз, узяв телєтку ячменю тай загодив си в поле. Жінка помітила на двір, та:

"Юрку! а ти — каже куда?"

"Ади — сіяти".

"Та бо ти, мой, не прикидай си дурним таке комісія прийде".

"Я ади — розумія си — не того."

Юрчиха знала, що як его не загудить до хати, то піде в поле. Що єму зробить на дворі: утече куди небудь.

"Та як підеш без сніданку? Ходи та поснідаєш".

Юрко вже волів не снідати, лиш аби до хати не йти.

"Я ади не хочу" — вибріхував ся. — "Розумія си — ади — букатку хліба — ади в торбу тай тото."

Юрчиха стояла при своїм: "А де-ж я би тебе пустила з букатков сухого хліба в поле? Так сей наймита. А ходиж, Юрцуню, ходи. На час — зараз відеш."

Юрко не хотів.

"Таже ходи, мой, най же тя впрошу".

Юрко такий, що й малої дитини би послухав, не то жінки. Пішов до хати, але завзяв ся, що аби не знати що жінка говорила то не піде. По сніданку каже жінка Юркови, аби вибрав чисту сорочку. Юрко не хоче, а жінка вплескала си: вбери тай убери. Юрко дав ся намовити, але: віду — гадкує собі — в чистій сорочці до роботи. Аж ось зачинає его жінка намовляти, аби пішов з полудня на термін.

"Нї — ади — таки не піду".

"Але-ж бій ся Бога — переконує жінка — "сьміхом станеш. Ніхто не скаже, що ти собі вже такий, але скажуть ще-с дурний."

Юрко вперся: "Най — ади — кажуть."

Юрчиха вже не могла розуміти такої впертости. Переконувала его, як могла, а він, ні тай ні.

"Во — розумія си — як піду — ану-ж — ади — прігрaю" — відбріхував ся Юрко.

"Як прігрaєш, то не великий страх. Ади, адукат мені казав, що то процес не за цілий помірок, лише за кілька скиб. Бог бери, як прігрaєш, лиш аби сьміхом не стати".

"Най, ади, бере" — стогне Юрко.

"Та най би брав" — перечить ся жінка — лиш аби так, як у людей. А се-ж не якому? Забере тобі, а ти й не будеш при тім".

"Я таки, ади, не піду" — завзяв ся Юрко.

Не знала Юрчиха, що вже й говорити. Коби так лихий чоловік, зайдек, пінк, непотріб, тоби насварила, напаплюжила тай западай ся отуда. Та бо то робітник порядний, чоловік добрий, хоть до рани тулай; лиш одна хиба: немовний і боязкий. Що тут робити, та що тут діяти своїй голові? Думала Юрчиха, думала тай придумала.

"Знаєш що, Юрку, підем обоє. Лиш абис так стояв, аби люде не гадали, що я вдовиця."

Юрко пристав: "Хиба так."

Саме в полудне вибрала ся Юрчиха з чоловіком на ґрунт де мала відбути ся розправа. Ще дорогою вчила чоловіка, аби поцілував у руку вперед судію, а потому свого адуката. Юрко не хотів:

"Я — ади — й не слухаю сего."

Чи послухає Юрко чи ні, але Юрчиха однако наказувала. Як має стояти і що має говорити, таке Юркови наговорила, що він лиш очима склїпав тай каже:

"Як ти — розумія си — так, то я — ади верну си."

Юрчиха вмовкла. Вже нічо єму не наказувала, лиш аби йшов.

На ґрунті вже стояли Семен, війт, паламар і ще два люде. Тому Юрчиха з чоловіком стали собі з далеку, аби не ставати з Семеном до ока. У тім гурті коло Семена балакали а Юрко з Юрчихов мовчки ждали.

За три години приїхали два фінкри. Юрко з жінкою приступили ближче.

Судія був лютий, бо фінкер его стряс тай з того голова розболїла. Зачав кричати на Семена, чого за таку дрібницю процесує ся. "Полагодіть ся!" кричав. Але ні Семен ні Юрко не знали, що робити. Судія був сердитий ще й тому, що було аж два адвокати, та не мали справи вбити, значить: залагодити її так, аби мужики пішли собі з нічим до дому, а він аби не потребував протоколи списувати.

Тимчасом Юрко стояв собі з боку тай міркував у своїй голові так: Як лиш судія зачне на мене кричати, то я скажу: Най собі бере, а сам утечу. Але судія на него не кричав. Коли побачив, що не зможе — через адвокатів — нагнати сторони до дому, рад не раз узяв ся до урядованя. Казав Семенови показати, що Юрко забрав і розповісти, коли й як забрав. На се почув судія таку відповідь від Семена:

"Коли забрав, я не знаю, а кілько забрав, я — не скажу."

"Так найліпше!" — говорив судія — "чогож я сюда приїздив? Як нічо не знаєш, то я їду назад."

Розник узяв Семена на бік і навчив его, що мусить усе перед судом виказати до чиста, бо инакше буде зле. Семен став тепер аж за богато говорити. Зачав від тої впертої грудки що її що року мусів чоботом розбивати.

Юрчиха слухала й дослухала ся, що Семен дуже богато бреше. Боялось, що Семенови на брехню будуть вірити. Тому пошепки начала чоловіка. "Кажи, мой, що неправда." Але Юрко й бровою не моргнув. Переконавши ся, що чоловіка не спонукає до бесіди, вмішала ся Юрчиха сама до розмови. Стала Семенови перебивати й перечити: "То не правда! "Коли бо брешете!" А в кінци взяла перекрикувати Семена тай сама говорити Семен своє, а Юрчиха своє.

Судія накинув ся на Юрчиху: "Що ти тут робиш, що ти-ж одна?!"

"Я жінка его") відповіла Юрчиха тай показала на Юрка. — "Та говори! чо мовчиш, не чуєш, що Семен тя гаїбить?" — говорила на голос до Юрка, не тому, аби він не чув, лиш тому, аби судія й адвокат доглупали ся, що Юрко немовний. Але се їй нічо не помогло: судія заборонив їй говорити, бо як іще раз хоть словом обізве ся тай укарає.

Перепуджена Юрчиха шептала до адвоката, аби говорив намісць Юрка, бо Юрко немовний. Адвокат успокоював її, що не треба ще говорити, але вона однако боялась. От-от збирало ся їй на плач.

Юрків помірок був зпід барабуль, а Семенів з під жита. Юрків адвокат показав судії, що Юрків помірок був з'ораний, а житнище й непорушене, бо на послідній скибі не було ані одного корінця. Ясно як на долони, що Юрко не винен.

Судія дуже втішив ся сим спостереженєм адвоката, бо не потребував уже сьвідків слухати. Адвокати почислили кошта, казали Юркови й Семенови взяти за пера, судія щось пробурмотів собі під носом тай по всїм.

Розник зараз таки сїв на фінкра й зачав ніби якусь розмову з писарем, аби не потребувати Семенови казати, як скінчила ся справа. За то другий адвокат сказав на голос до Юрка й до Юрчихи:

"Но, виграли-сьте! має вам Семен десять левів кошту по вернути."

Юрко закашляв ся: "я розумія си — нїмо — ади віз него не хочу."

Юрчиха инакше думала: "Та що-ж бо ти, Юрку? Так тяжко гаруєш на крейцарь, тай дарувати єму кільку суму. Та волїв бись прогайнувати той крейцарь, що так тяжко запрацьовуєш."

Юрко знов закашляв ся: "Розумія си — від роботи, ще ніхто — ади — не тото; най — ади — западає си."

Вся комісия поїхала. Семен став, як серед води. Не знав, чи вірити має Юрковому адвокатови, чи ні. З одного боку дивно єму було, щоби его справа пропала, а знов же щось воно на тім є, коли Юрків адвокат таке говорить, а Розник аби слово писнув, то ні. Не хотіло ся Семенови вірити, що прігрaв, а знов не мав найменшої причини тішити ся з покінченя процесу.

"Се щось таке-поробили" — цідив крізь зуби Семен до своїх — "злетіли як птахи, посиділи, як вогню вхопити тай щезли, як дим. Я цего, бігме, не розумію.

VI.

Ще на дорозі до дому думав Семен, що жінку бити ме: таку мав лють. Але заки дійшов, почув у собі великий жаль, до комісії. Гроші в него взяли, казали ще зложити на стемплї, насварили добре тай поїхали.

"Дурим всюди бють" — думало си Семенови. — "Шом сказав усе гидно; одного прикладного слова не сказав. Як би я був усе розумно виговорив, хто знає, чи не на моє би вийшло."

Жінці нічого не говорив, навіть не обзивав ся до неї. За раз таки дома взяв ся до роботи. Думав, що при роботі про все забуде. Але де! Тільки й думки що про комісію.

"На що мені було зачинати? — корив себе. — "От най би хиріло отим до стилої матери."

До хати боян ся вилазувати, бо знав, що жінка зачне тай буде бійка. Чув, що провинив ся, лиш не знав для чого. Єсьо щоб робив до ладу, єсьо щоб инакше й не можна було зробити, але єсьо воно обернуло ся на зле.

"Не треба було націти продовати, не треба було гроші від хати відносити. Я сам себе зарабував. От як!"

Оця думка не вилазила єму з голови. У день не давала єму робити, а в ночи спати. Видів по жінці, що вона те-ж саме думає. Боян ся жінки, а вона его ще дужче. Вони обоє відчували однако, що Семениха не втерпить тай стане єму дорікати, а він не втерпить тай бійку счинить. Обоє позирали на себе з переляком і з ненавистю. Лякали ся, що ось-ось та мовчанка, силою здержувана, прірве ся, а знов не навиділи одно одного, як той пес, що лагодить ся вкусити як той кіт, що лагодить ся плюнути й дряпнути.

Обоє відчували, що та прірва неотмінно мусить наступити, а чим довше вона відволїкала ся, тим дужче зростав їх переляк і ненависть. Були вже такі хвилї, що вони навмисне дожидали тої прірви, навмисне заглядали страхови в очи. Небаче знемогли ся довгою дожиданков. По таких хвилях утікало де небудь одно від одного й чули страх від того, що вже так близько були від нещастя.

На третій день була недїля. Сполудня крутив ся Семен по надвірку зовсім без причини. Нараз постановив піти до хати; знав, що там Семениха обіськає ся з донькою.

"Ех! най раз уже це скінчить ся! Що най скінчить ся? Так розумав собі тай не пішов до хати, але до стайнї. Дивив ся на коні, що по стеблу тягали солому з драбин і на силу хрупали, дивив ся на корову, що лежала, а повернувши до него голову и переконавши ся, що Семен увійшов із голими руками, махнула головою й ударила рогом до ясел.

"А воно ж мусить так бути? — думає Семен. — "Тай за що люде так ворогують ся себе? Чого така ненависть? От боска худібка; які вони врязні: хрупають солімку тай одно одного не зачіпає. А чоловік лиш за тим лазить, аби кого вкусити. Поберають ся на те, аби одно другого ціле житє гризло."

Отак думав Семен, але це не були щирі думки. Він тільки так виправдував ся перед собою, бо знав, що зле зровив. Знав, що жінка має рацію его насварити, але він за те її пібє. Ще дужче ненавидів жінку, ще дужче сердив ся на неї за те, що її правда.

Вийшов зо стайнї на подвіря, став на воротах і розміркував над тим, яку приключку найти би собі, аби таки зараз накинути ся на Семениху, ще заки вона розічне з ним сварку. Вона висохла як скипка, все кашляє над роботою — ніт за те її можна ненавидіти, але бити нема за що.

За дорогою в садку цвила вишня молошним цьвітом перелітаючі бжоли й не пускала їх доти, доки вони з тих цьвітів солодкий піт не позлизували. Горобці верещали по вербах, збираючи сплачі хрущі. Ластівки протягали ся чорною блискавкою й фуркали попри вуха. А все разом не давало Семенови снувати далі чорні думки; єму відокрала ся від серце легонька жалість.

"Божа пчілка, божа птаика" — гадкував собі Семен — "працює раз у раз: чи неділя чи сьвято; а все весела. А пан Біг дав чоловікови відпочинок, але за то й гриху й ненависть. Ми всі грішні, за це нас карають уже на цім сьвіті."

Семен побачив, що надходить Панько й буде попри него проходити. Панько був читальник, тим то Семен хотів зійти Панькова з очей, щоби не здибати ся з Юрковим прихильником. Та не було єму куда відійти, хиба до хати, а він би тепер ні за що в сьвіті туда не зайшов. Так і дожидав Семен на воротах Панькового приходу й думав:

"Най уже заправуть ся на мене люди, як на злодія! бо я ліпшого не варт."

Надійшов Панько й на счудоване Семена став із ним балакати. Намовляв Семена, щоби йшов з ним на збори.

"На які збори?" спитав ся Семен.

"А вже не знаєте? Та же в нас сегодне віче" — відповів Панько й розказав Семенови, що вже два тижні, як розписані вибори до державної ради, що сегодне віче в стодолі

Олійникового, що на те віче поприїздали й сторонські люди, та що радитимуть ся, кого в посли вибирати.

Семен був би з радної душі пішов не так з цікавости (його то все нічого не обходило), як для того, щоби десь утекти від хати, але ж знов від читальників він завсігди бокував, то му міркував, що ему ніяково туди йти. Та Панько його успокоїв, що на зборах будуть і нечитальники.

Дав ся намовити Семен і пішов із Паньком. Дорогою розповідав ему Панько про кандидата, що его мають намір вибрати послом, але Семен мало що й слухав тої бесіди, бо він мав свою гадку: забарити ся в селі як можна найдовше, аби пізно вернути до дому.

Дальше буде.

Продовжень зі стор. 4.

рольнайпйному законови, котрий тепер знаходить ся в стадії законо-проекту. З такого закону ми мусимо були лиш горді, бо тоді ми справді стане мо повно британськими горожанами, а не як до тепер якимись пришельцями, з якими англійські чи російські власти можуть робити, що хотять.

А хотяй би таки такий закон і перейшов, то чи справді треба споливати ся того, що кажуть деякі наші часописи? Преціжь Сполучені Держави ставлять такі самі домагання від своїх поселенців. Чи там нема Українців, що стали горожанами тої держави. **Є і то більше як в Канаді.**

Нема чого страхати ся, що нам загородять дорогу до горожанства Канади.

В жадній державі не послугує ся ніхто екстремами закона, а коли таке роблять, **то там в силі не людські права, а тиранія.**

Сего ми не маємо ся чого-бо ятн, живучи в найбільше культурній державі сьвіта, тож не кличмо вовка з ліса.

М. Андрушко
Е. Масуків
Ф. Григоращук
Ф. Терлецкий
Н. Койтаф

Тепер слідує спис тих, що їх ще не знайшли:

М. Цаска
І. Амброзкий
І. Загора
С. Малучак
І. Сандул
І. Федорук
І. Валиньский
С. Дарний
Н. Демчук
В. Рідник
Г. Демчук
С. Ритько
Н. Семотюк
І. Мудрик
І. Малюк
М. Кварцяцкий
— Сіґнович
М. Титон
В. Княмча
І. Ткачук
П. Сандуляк
Ф. Кваснація
П. Босар
Н. Кизенко

За правдивість сих імен ми не ручимо, бо як звичайно, англійські часописи поперекручували їх.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Василь Мартинюк.—Часопись висилаємо Вам точно на п. Арран Саск. Питайте почтаря.

Г. Павлик. — Газети ми Вам не здержали в висилаємо ві точно так, як се було перед тим.

С. Олійник. — Вашої дописи не помістили з браку місця.

НОВИНКИ.

СТРАШНА КАТАСТРОФА В МАЙНІ НА ГІЛКРЕСТ.

Причиною величезної катастрофи яка лучила ся на днях в майні на Гілкрест був вибух газу. Майна завалила ся присипаючи 195 людий. О скілько се число правдиве довідаємо ся пізнійше.

Тепер подаємо імена тих людий котрі на нашу думку будуть цікавими наших читачів.

Слідує тепер спис тих, що погинули і котрих вже пізнано:

П. Ваврацкий
І. Андрійчук
В. Вагадський
Дм. Костинюк
С. Кроспнюк
М. Скурган
Ф. Говчук
П. Бінач

Кромі сих є ще сім трупів котрих ще ніхто не пізнав.

Тепер подаємо спис тих, що удало ся їх вирятувати.

М. Семанчук
Г. Фполяк
М. Вейнський
І Франчук
Ф. Панук

Стратили сина.

Оподі на Кук Крік стала ся сумна пригода. Син Марка Конюка, діткнувши ся електричного дроту, погиб на місці. Се нехай буде наукою для всіх родичів, що не пильнують своїх дітий. В нас трафляє ся таких випадків без ліку.

ПУБЛИЧНІ ЗБОРИ В СПРАВІ ІЗААКА РІЛЕЯ. КОНСЕРВАТИВНОГО КАНДИДАТА НА ВИБОРЧИЙ ОКРУГ В РОКВУД.

Вудлендс школа, в середу дня 24 вересня, о 8-ій год. вечером.
Маркет школа, в четвер, дня 25-го червня, о годині 8-ій вечером.
Боні Дун школа, в пятницю, дня 26 червня, о 8-ій год. вечером.
Сіг. Айголфссон'с Галл. Тавншіп 18, 3 в. в середу дня 27-го червня, о 3-ій годині по полудни.
Іневуд галя, в понеділок, дня 29-го червня, о год. 8-ій вечером.
Лейк Норріс, школа, в четвер дня 30-го червня, о 3ій год. по полудни.
Тюлон галя, в середу, дня 1-го липня, о годині 8-ій вечером.
Плюм Рідж школа, в четвер, 2-го липня, о 3-ій годині по полудни.
Комарно школа в пантницю, дня 3-го липня, о год. 3-ій по полудни.
Малоантон школа, в суботу, дня 4 липня, о год. 3-ій по полудни.

ПРОВІДНИК „ЛІБЕРАЛЬНОЇ ПАРТІЇ НОРРІС, КОЛИ МАЄ ЛИЦЕ, ТО МАЄ ЇХ ДВОЄ.

Ось послухайте що говорив він в Манітейн Стрім 17 червня: "Без взгляду на те, що говорять консервативи, я мушу сказати, що то ліберали завели двомовну систему і ліберали за держать єї. НА СЕ РУСИНИ ДАЮ ВАМ СЛОВО ЧЕСТИ.

Тепер що він відповідає Оренджменам на їх лист з пятниці 19-го червня: ОДЕН ЯЗИК В ШКОЛАХ, СЕ Є МОЯ ПЛЯТФОРМА І ПЛЯТФОРМА ЛІБЕРАЛЬНОЇ ПАРТІЇ.

Чи не так як російське чорносотенне АДІН ЯЗИК, АДІН НАРОД?

ЧЕСЬКИЙ ПІКНИК!

В неділю дня 28 червня відбуде ся величавий пікник в

ЛІСТЕР ПАРКУ.

Карі відходять:
рано о 10-ій;
по пол. о 1-ій.

Хто був на сьому пікнику послїднього року і памятає его, то спевностію возьме в нім участь. Для тих, що танцюють, вибудовано гладку плятформу в тіни дерев.

За добру забаву ручить
Комітет.

ШЛЮБ З ПЕРЕШКОДАМИ.

В Кишеневі, в церкві де мав відбути ся шлюб якогось там Волкова, явила ся его бувша любовниця з дитиною на руках і просила сьвященика щоб той не вінчав молодої пари. Публика стала по стороні покривдженої жінки і напала на жениха і молоду, послідну побили і здерли з неї слюбний вінок. Доперва поліція завела спокій.

ЗВІРСЬКЕ УБИЙСТВО.

В селі Новчинчи коло Станиславова в Галичині стала ся небувала подія. Між наймитом Іваном Грабатином, звісним сільським забиякою і кількома парібками прийшло до непорозуміня, яке скінчило ся тим, що Грабатин зарізав парібка Чугана ножем, опісля відрізав йому ухо і виколов очи. Зарізав людськім тілі пять разів мив собі руки від крови і пять разів повертав до своеї жертви, щоби їй краяти лице, з якого утворила ся купа мяса. До злочинця боили ся підійти люди, бо він відгрожував ся подібною операцією на кождім, хто лише приближить ся. В селі настав був страшний переляк. Аж поява жандарма, який арештував Грабатина, приверпула спокій.

Тафт про соціалізм.

З Ню Гармоні, Інд., доносять: Бувший президент Злучених Держав у своїй промові, яку виголосив з нагоди 100 літних роковин заложеня міста, обговорював просторо соціялістичні питаня, бо місто Ню Гармоні є звісне з того, що тут пробовано ущасливити людскість при помочи соціялістичного устрою. Тафт, згадуючи про історію соціалістичного руху, виразно зазначив, що соціялізм в теперішнім суспільнім устрою не мав зовсім місця і ніколи не може приняти ся, бо не знаходить відповідної почви для защепленя ідеї Прудонів, Марксів та инших. Теорія колективности не прикладе ниці до розуму і серця. Соціялізм мусить або змінити ся в тиранію і знищити свободу одиниць, або мусить в короткім часі упасти.

Розбуриський адвокат.

Розбурський адвокат, що цілий час є безпартійним, сего року заявив публично, що буде попирати консервативну партію. Се зробили всі безпартійні а одна українська часопись в Вінніпегу, ще і в послідній числі на першій стороні пише: "не часу досить, щоби собі виробити ясний погляд на становище заняте". Ще їй мало.

В процесі проти москвофілів.

Закінчено тамтого тижня доказове поступоване і розпочали ся промови прокуратора і оборонців. Судії присяжні дістали пять головних і 16 додаткових (евентуальних) питань, до всіх чотирох обжалуваних. Чотири головні питаня торкають ся злочинь головної зради. Відносить ся вони до всіх обжалуваних. Відтак йдуть евентуальні питаня на випадок якби головних присяжні судії не притакнули, в напрямі безпосередної участи в злочині головної зради, дальше евент. питане в напрямі дальшої участи в тім злочині і третє в напрямі публичного насиля через нарушуване публичного супокою. — Всі сі питаня відносить ся до всіх чотирох обжалуваних. Остатне евент. питане в напрямі шпіонажі відносить ся до всіх крім Колдри. Що до Сандовича поставлено ще одно головне питане в напрямі злочину обиди религії і евентуальне в напрямі провини обиди религії. За злочин головної зради і безпосередну участь в тім злочині предвиджена кара смерти. За инші злочини і провини, що згадані в додаткових питанях, що згадані в додаткових, чекає кара довшої або коротшої вязниці. — Процес покінчить ся сего тижня.

Шість трупів за дві корони.

Минулої неділі допустили ся два жовніри артилерії, Іван Карчмар і Рибчак, в Пикуличах коло Перемишля звірського злочину на родині Жида рільника Марка Фукса. В ночи приступив до старого Фукса і зажадав гроший. Як дістав відмовну відповідь, кількома ударами пильником по голові забив Фукса і пішов до його жінки. Її також замордував а відтак поубивали оба ще трох синів Фукса і одну служницю. Друга служниця боре ся зі смертю в наслідок тяжких ран. Живими лишили лиш троє малих дітий яких не доглянули. По тім кинули ся шукати гроший — але знайшли лиш дві корони. Так отже за дві корони позбавили життя 6 людий. Злочин відкрили аж рано. На слід злочинців не впали. Рибчак сам зголосив ся на поліцію і признав ся, але заявив, що те Карчмар мордував, а він стояв на сторожі. Качмар звалює знов вину на Рибчака.

Поки живе надія в хаті,
Нехай живе, не виганяй!
Т. Шевченко.

Новий політичний бруд.

(З "Гром. Голосу).

Вже при других виборах на основі загального і безпосередного виборчого права до державної ради жалували ся навіть найповажнійші кандидати, котрих вибір виглядав забезпеченим, що в богатьох околицях краю домагали ся від них такі свої люди найпильнейшої користи ще перед вибором і то передусім гроший. Кождий розуміє, що се називає ся корупція або хрунівство, коли за матеріяльні користи хтонебудь агітує чи голосує за якимось кандидатом. І нема нічо го страшнійшого для гнобленого народу як те, коли в його національній боротьбі загніздить ся ся корупція. Бо ся лячна політична хороба знищила навіть наймогутнійші держави пануючих народів, котрі сю тоті-трясли. А щож доперва говорити про наш поневолений нарід, котрий щойно зачинає протирати очи! Сеї політичної хороби мусимо вистерігати ся перед усіми иншими.

Чи не дієсь подібно і в Канаді?!

Росія приготовляє ся до війни

Царським указом задержено на осін шеститижневі вправи резерв піхоти і інжінерських військ з років 1907-1909 в европейських і азійських губерніях. Вістка про сей указ викликала в цілім військовім сьвіті велике здивоване. Через се покликане резерви до вправ російське військо, яке в часі мира має мілїон двіста тисяч мужа, побільшить ся до двох мілїонів. Військові знатоки говорять, що є се приготовання до війни. Одна російська газета пише, що недалеко вже час в котрім прийде до армат і карабінів. Пишуть також газети, що цісарський цісар Вільгельм зажадав від Австрії і від Італії, щоби вони приготовили ся до війни, бо міжнародна війна не минуча. Може вона вибухнути каждого дня. — Поживемо, то побачимо цікаві річи

Всячина

Що їдять ріжні народи?

Що край, то обичай — каже наша приповідка. Те саме можна сказати про їду у ріжних народів.

В Італії найлучшою стравою є макарони, се є тісто, тягне не машинами в довгі рурки. Італійни мастить його оливою та їдять з ріжними приправами. Кажуть, що без макарони не може Італіянин жити.

В Арабії, де цілий край се одна, безмежна пустиня, де нема води, де нераз кілька днів треба їхати, що подибати жерело, найважнійшим кормом є овоч дактилевої пальми.

Мурини в Африці не дуже перебирають. Над озером Піянса де є цілі хмари комарів, що їх вітри топлять в озері мурини витягають безліч сих комарів з води, гнетуть на тісто тай печуть з них палачинці. Се їх улюблена їда.

Самоїди, що проживають над Північним Ледовим морем годують ся мясом і молоком реніферів. Се рід великих оленів, що дає сим північним народам мясо, молоко, шкіру і заступає їм коня. Мясо реніфера їдять самоїди сире.

В Новій Зеляндії, на великім океані, їдять мясо рекіна, величезної, дуже на людське мясо пажерливої риби. Доходить вона до 12 метрів довжини. Мясо її дуже обридливе, однак дикунам величайно смакує.

Індіяни в Бразилії переносять над все печеню з вужа, боа. Не гордять вони і ящірками, що їх ловуть "легуан", а яку їдять золюбки також білі люди. Її мясо подібне до курячого.

В Австралії дикуни мають дивний спосіб ловленя ворон, які споживають дуже радо. Вони кладуть ся на землю, держачи в руках рибу. Так лежать вони без руху, поки ворона не надлетить за не побачить риби. Тоді дикун, ловить ворону, відкручує голову та пече на огни.

Всякі трави, мясо, не виключаючи песячого і котячого гнізда птахів, хроби, слимаки жаби, усе те їдять люди. Від американських "клемсів" нічим не ріжнить ся наша старо кравна черепаха, з тою ріжницею, що у нас варять її з крупами, а "клемси" їдять американи з "кечапом."

Кінське мясо дуже любять Німці і другі народи, хоч ми до кінського мяса дуже упереджені. А можна сказати, що є найчистійше звіря між иншими. Він не буде їсти нечистої пашї, не буде пити поганої води.

Найсмачнійша і найдорожша із сухих ковбас т. зв. салямі, має в собі "для смаку" осличе мясо.

Наші люди в Галичині їдять "бандурку" та квас з капусти хоч по городах росте чимало ріжної ярини, якої ніхто не знає, як приладжувати.

Німецький цісар відзначив великими похвалами одну Німку що в осібній книжці подала 365 способів приладженя страв з бараболь.

Наші газдині по більшій части небогато знають, як приладжувати страви. Та до того треба читати книжки, ріжні поучення в часописах, де можна неодного навчитись.

Значіня простору для животни.

(Дальше).

Хиба ще те сказати, що поменшене росту кождого поколїня мокриць походило від так званих споріднених подруж. Відомо, що від подружя між кревними заводи походять хоробливі діти, мало здібні до того, аби дати добре сильне потомство. Але в занім випадку, так бодай думав Землер, і се не могло мати місця, бо треба більшого числа поколїнь, аби таке вироджене стало замітним. Отже брак просто ру, тільки брак простору відбив ся так на житю мокриць.

Тож самий Землер ще й такий досьвід робив. Він брав звичайних слимаків, що живуть в ріках і покриті раковиною. З ними добре робити досьвіди тому, що вони на свободї ростуть дуже скоро і той ріст можна завсігди змірити,

бо все зістав раковина. То от Землер взяв кілька слимаків одного виводу, з одної ріки, отже однакових на зріст — і поділив їх на дві части. Одну часть він посадив у слоїки рівної величини, по одному слимакови до слоїка, а другу часть, також по одному, лиш два до ріжної величини слоїків. Що до останних всіх умов — корму, осьвітлення, температури і т. д. — то все та було однакове для всіх слимаків.

Що-ж показало ся?

Ті слимаки, що були в однакових величиною слоїках, виросли однаково, себ-то мали однаковий зріст. І ті слимаки, що були розсаджені по ріжної величини слоїках, виросли не однаково: бо ті, що були в більших слоїках виросли більше, а ті, що були в менших слоїках, виросли менше. А порівнуючи їх між собою, Землер побачив, що найбільший вплив обєм має на слимака тоді, як побільшуть ся від 100 кубічних центиметрів до 50 куб. пт. на кождого слимака, а вже дальше побільшене обєму впливає менше і при 5.000 куб. пт. уже простір перестає впливати. Отже чи буде слимак рости в 5.000 куб пт. чи в 10.000 — то вже йому однаково, він не стане більшим.

Але й при меншім обємі води животина може дійти до більшої величини, тоді як при великім обємі але на те треба більше часу. При обємі ж дуже малім, організм ніколи не досягне нормальної для своєї природи величини.

Отже сі досьвіди ясно показують, що простір, вже такий самий простір має значіне для росту живих організмів. Властива причина того нозїстає по ки що невідомою, але можна думати не задовго і учені люди сьогодня завтра нам те роскажуть.

Арештоване спільників Вільчека.

Слідство в справі крадежи 192. корон на краківській почті, доконеної урядником Вільчеком, веде надкомісар краківської поліції д-р Крупіньский. Підозрілим виглядало, що асистент почтовий Станислав Жембіньский дуже зацікавив ся справою крадежи, а навіть жертвував свої услуги поліції щ бито для вишуканя Вільчека, і всіх справі виїздив навіть з Кракова. Жембіньский знав, що Вільчек удержував аж три мешкани, але в ліаканю затаїв се. Тому переведено в його мешканю ревізію, яка дала такий вислід, що його арештовано. Матеріал найдений у Жембіньского обтяжив ще иншого сьвідка, Фелікса Містата, почтового адюнкта, которого також арештовано. Арештовано й жінку Вільчека. Сконстатовано, що Вільчек разом зі спільниками укладали уже віддавна плян крадежи, і що в сїй цїли сходили ся в Кракові й у Львові. На основі матеріялів найдених у Жембіньского і Містата впав надком. Крупіньский на слід ще одного спільника, Володимира Соколовського, почтового адюнкта у Львові. Вчера приїхав до Львова надком. Крупіньский і в товаристві комісарів львівської поліції й агентів прибув до дому Соколовського при ул. Личаківській ч. 5. Застали його сплячого. Збудили Соколовського та заявили, що він арештований, відвезли його на полїцию. Арештовано також у Львові в Литовськім готели Марію Гаврищко, коханку Соколовського, яка часто сходила ся з Вільчеком. Соколовського відставлено до Кракова. Один з арештованих признав ся вже до вини і подав подробиці своїх відносин до Вільчека. Гаврищкіна випирає ся всякої участи в дефравдації, признає лише, що Вільчекова мала доручити лист від Соколовського, але лист сей вкинула до почтової скринки на дверях. Поліцийне слідство виказало, що Вільчек мав фальшивий паспорт, доставлений йому зі Львова. Гаврищкіна каже, що лист, який вона вкинула на двери не міг містити паспорту, бо був дуже легкий.

ЧОМУ ЗЬВІЗДИ КРУЖАТЬ ПО НЕБІ.

Приглядаючись пильно і часто звіздяним громадам бачимо, ще, що хоч ані поодинокі зірки не рушають ся зі своїх місць, ані звіздяні громади не пересувають ся поміж собою, то всеж таки всі вони разом сунуть ся без упину рівномірно від лівої сторони до правої. Виглядає се так, як колиб весь небозвід із прикріпленими до нього всіми зірками обертав ся в ту сторону, довкола нашої землі. Але ми знаємо, яка причина сего явища. В дійсности нема ніякого небесного склепіння на якім булиб прогвожджені зірки, немов золоті цьвяхи на склепленій ми вже з попередного знаємо, непорушно серед безмежного всесьвітного простору. То звізди пливуть зі сходу на захід а наша земля крутить ся довкола своеї оси в сторону противну. Друга річ, яку тут мусимо тут еще завважити дивлячись на звізди все о тій самій годині, є та, що нам здасть ся, немов би звіздяні громади пересуваючись по небозводі, приходили що ночі скорше на свої місця. По році о тій порі звізди знов є на своїх місцях і пресніщуване починає ся на ново. Знаємо вже також що се діеть ся наслідок кружения землі довкола сонця. Наша земля кружить довкола сонця і через те зміни є все своє положене в весьвіт нім просторі, та що ночі наставляєть ся супроти иншої громади звізд. Отже той рух постійних звізд, який ми бачимо, є тільки злудою, що повстає наслідком руху нашої землі.

Як далеко до звізд від нашої землі?

Ми вже знаємо, що в дійсности нема ніякого небесного звезду. Довкола нашої землї є безграничний всесьвітний простір а в ньому розкинена тьма зірок, що ріжно віддалені від нашої землі. Також ті звізди, які ми збираємо в одну громаду, не уложені справді побіч себе так, як нам здасть ся. В кождій звіздяній громаді також одні звізди меньше а другі більше віддалені від нашої землі, а се, що вони творять немов одну громаду, то річ вповні припадкова, бо залежить тільки від того, щоми ті звізди бачимо близько себе на небі. Тай оцінюване величини звізд після їх ясноти також не правдиве. Не треба думати, що яснійші звізди є по правді більші а дрібнійші є дійсно меньші. Поміж звіздами є справді одні менші другі більші, одні сьвітять сильнійше другі слабше; але ясна річ, що навіть дуже велика і дуже ясна звізда видаєть ся нам маленькою і слабо сьвітячою, коли вона від нас дуже далеко віддалена: на відворот мала звізда з слабим сьвітлом може видати ся нам великою і яскравою коли тільки буде близько нашої землі. Астрономи мають зовсім иньші способи, якими вимірюють віддалене звізд і переконали ся, що до всіх звізд від нас страшенно далеко.

Знаємо добре, що наше сонце віддалене від нас на двайцять мілїонів миль, або пятьдесять мілїонів кільометрів і нам всім здасть ся, що від сонця дуже далеко. Алеж найблизша постійна звізда (Альфа в громаді Кентавра) віддалена від нас майже триста тисяч разів дальше як сонце. А щож говорити про иньші звізди, які значно більше від нас віддалені! Коли ми се віддалене звізд обчислимо в милях або кільометрах, то виходить так великі числа, що звичайним людим в голові від них морочить ся, а уживати їх невигідно. Ми уживаємо иншого способу, щоби вигіднійше представити віддалене звізд, а то скорости сьвітла. Сьвітло же не з незвичайною скорістю, бо перебігає в одній секунді сорок тисяч миль або триста тисяч кільометрів, значить, в протягу одного року перебігає сьвітло майже десять білїонів кільометрів. Отак міряючи віддалене звізд питаємо ся все, кілько літ потрібувало би сьвітло, щоби від тої звізди дістати ся до нас. Тоді виходить нам досить незначні числа, з яких дуже легко обчислити дїйсне віддалене звізд в кільометрах а то множачи їх через десять білїонів. В той спосіб обчислено приміром, що згадана найблизша звізда Альфа в Кентаврі віддалена від нас чотири і пів років сьвітла, значить, що сьвітло потребує чотири і пів літ, щоби дістати ся до нас від тої звізди; найяснійша звізда Сиріі віддалена від нас на девять років сьвітла, звізда Полярна на сорок шість, Арктур на сто двайцять, а иньші на кілька соток або тисячі років сьвітла. Аж в голові морочить ся, коли подумаємо про такі віддаленя, особливо коли пригадаємо собі, що від нашего сонця сьвітло приходить до нас за вісім мінут. Справді безмежний сей наш сьвіт!

НОВІ КНИЖКИ І ВИДАНЯ.

Видавництво "ДОБРА НОВИНА" у Львові випустило отсї нові видання:

"Звідки взяв ся чоловік?"

Малий вимок з дерева, знання. Написав Евген Гупайло. Книжка має 80 сторін, з 15 образками в тексті. По конфіскаті другий наклад. Сконфісковані уступи є з'імунізовані в австрійськім парляменті, так, що цілість книжки нічо не стратила на вартости. Розвідка написана дуже живо, популярно та зрозуміло і читаєть ся з великою цікавістю. Такої книжки у нас ще не було! — Ціна 15ц.

"Вода в природі".

Написав К. Вільний. В сїй книжечці говорить ся про се, яку важну роботу виконує вода в природі. Дуже цікаво написана. — Ціна 5ц.

"Як повстав сьвіт?"

Друге, незмінене видане. З 13 образками. Про вартість сеї книжки та про її потребу свідчить сам факт, що перший наклад в короткім часі зістав вичерпаний і треба було приступити до другого видання.— Ціна 10ц.

"Вставайте, кайдани порвіте!"

Збірник в сотні роковини уродин Т. Шевченка. (Зміст: Дмитро Макогон: Поклін Думі великій (вірш); Т. Шевченко: Заповіт; А. Чернецький: Життє Тараса Шевченка; Т. Шевченко: Один у другого питаєм; О. Жихаренко: В добу кріпацької неволі (вірш); В. Темницький: Почуте сусідньої кривди у Шевченка; Микола Голубець: В. Тарасове сьвято (вірш); Дм. Донцов: З приводу ювилею Шевченка; Т. Шевченко: Сьвіте ясний, сьвіте тихий; Михайло Яцків: Шевченко на портреті Я. Гракова; Робітник: Ювилей Шевченка на російській Україні; Дмитро Макогон: Три жертви. В тексті поміщено 5 ілюстрацій). — Ціна 10ц.

Серія переписних листків:

1) Тарас Шевченко; 2) Шевченко в 26 році житя, 3) Шевченко як козачок, 4) Шевченко в неволі, 5) Родина Шевченка, 6) Могила Шевченка. — Ціна кождого переписного листка 2ц.

Замовленя і гроші просимо посилати на таку адресу: **"Добра Новина" у Львові. Скшиньского 83.**
("Dobra Nowyna", Lemberg. Austria.)

SAVOY HOTEL
C. F. HEBERT, Властитель. Main Str., напротив C. P. R.
Станція і віхт 1 дол. денно.
Добрі вина, лікери і цигара.

THE SELKIRK HOTEL.
Вина і лікери.
T. H. Nesbitt & J. M. Wilson, Prop's.
802-804 Main st. Phone S. J. 2533.

Ontario Hotel
858 MAIN STR.
Phone — St. Johns 605.
Jas. Hennessy, Проп.

Elliot, Macneil & Deacon
Офіс 316 McIntyre Block
Phone Main 18 & 19 Winnipeg, Man.

— ПАМЯТАЙТЕ, ЩО —
„В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ, ЗДОРОВА ДУША!"
а се можливе лише тоді, коли тіло буде добре віджиблятись.
Сим ми і повідомляємо шан. публику, що з днем
23. МАЯ
отвираємо каварню і реставрацію під назвою:
МІЖНАРОДНА КАВАРНЯ
Каварня наша буде містить ся в будинку п. Хлопана при улицях
582 Burrows Ave. і McGregor Str.
де перше була галя.
Знайте, що кождий хто загостить до нашої реставрації буде задоволений, бо страви будуть смачні і по умірковавій ціні бо кухня буде провадитись на спосіб львівський, віденський і паряжський.
ЦІНА ДЛЯ СТАЛИХ СТОЛІВНИКІВ 4 ДОЛ. ТИЖНЕВО
ЦІНА ОБІДОВИХ БІЛЄТІВ 21 ЇДЖЕНЬ — $4.50.
Правильні снідання від 6 — 8 год.
Обіди від 12 — 2 год.
Вечера від 6 — 8 год.
Перекуски так зимні як і горячі можна дістати в кождий час від 6 год рано до 12 год. в ночі.
В НЕДІЛЮ спеціяльні обіди для ФАМІЛІЙ.
Будемо мати також ріжного рода овочі, солодові напої, квасп, морожене і т. п. — А також цигара, цигаретки і тютюн.
Смачнійших і таньших їджень не дістанете нігде крім нас!
Памятайте, що се перша реставрація у Вінніпегу, котрої властителями є Українці.
В. ХЛОПАН, власт. Е. Д. БУЧКОВСЬКИЙ, управитель.

Памятайте про Ювилейне сьвято в ч. Т. Шевченка! Ювилейні наліпки замовляйте в сек. "Юв. Комітету" під адр.
H. BODNAR
667 Main St., Winnipeg, Man.

Приймаєть ся передплата на сатирично-гумористичну часопись
„ЖАЛО",
яка виходить у Львові що два тижні.
"ЖАЛО" се одинока українська сатирично-гумористична часопись.
"ЖАЛО" подає веселі вірші, оповідання, новелі, сьміховинки, дотепи, образки, загадки — взагалі розвеселює читача.
"ЖАЛО" жалить всяку погань, яка обсідає наш нарід без огляду на її становиско та достоїнства.
"ЖАЛО" повинно находити ся не лише в кождім Товаристві і Читальні, але й у кождій хаті.
"ЖАЛО" коштує на цілий рік; в Америці і в Канаді 1½ (півтора) доляра. Замовленя і гроші посилайте на таку адресу:
Адміністрація часописі "ЖАЛО", у Львові, ул. Скшинського, ч. 83.
(Lemberg, Austria.)

Перша українська фабрика у Вінніпегу
що виробляє ріжні мебелі, бюра, офісові столи шафи і річи сим подібні.
Виробляємо двері до хат, вікна по найтаньших цінах. В нас можна дістати ріжні шкла і шліфовані зеркала. Також висилаємо наші вироби і на провінцію по найдешевших цінах. Нігде не дістанете дешевше як у нас.
Тому свій до свого!
Приходіть або пишіть на адресу:
M. HAWRYSZ
Phone St. John 2??2
1182 Selkirk Ave., Winnipeg, Man

Приймаєсь передплату на "МУЖИЦЬКЕ ВИДАВНИЦТВО".
Бібліотеку найкращих творів найславнійших чужих і наших письменників, яка виходить два рази на місяць кождого 15-го і 30-го. Кожда така книжка містить для себе цілість і є прикрашена портретом автора та згадкою про нього.
Передплата на "Мужицьке видавництво" виносить річно для Канади два доляри.
Замовленя і гроші посилати на таку адресу:
"Мужицьке Видавництво" в Коломиї, ул. Новіцького ч. 21. (Austria — Galicia).

Dr. B. GERZABEK
Одинокий Руский Лікар зі Старого Краю в Канаді.
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД УСІХ СЛАБОСТИЙ
Приймає хорих дома від ч. 413 SELKIRK AVE на розі Salter в Pritchard від год. 1-3 по пол. і від 9-10 вечером. Telephone: St. John [illegible] в ЛІЧНИЦІ ЕЛЕКТРО-МЕДИЧНІЙ, знаній під назвою Приватного Шпитальчик від ч. 415-417 Pritchard Ave. від год. 9-12 рано; 3-6 по пол. і 7-9 вечером. WINNIPEG, MAN.

ВАЙКИ ДЛЯ ДІТИЙ.

М. Гоголь

ПЕРЕКЛ. А. Ц... КИЙ

РІЗДВЯНА НІЧ.

(Дальше.)

Але охочий встрягати в не свої діла сейчас мігби замітити, що Солоха найприязнійше віймша була до козака Чуба. Чуб був вдівець. Вісім стирт хліба завжди стояло перед його хатою. Дві парі дужих волів всякий раз висовували свої рогаті голови з плетеної загороди на вулицю і ревіли, коли побачили бдучу куму - корову, або дядька, товстого бика. Бородатий козел забирав ся аж на саму кришу і блеяв відти різким голосом, дражнючи ступаючих по подвірю індиків та обертая ся задом, коли побачив своїх ворогів- хлопців, посьміхаючих ся з його бороди. В скринях у Чуба переховувало ся много полотен, жупанів і старинних контушів, засівало ся рік річ по дві ниви тютюну. Все те як раз забагало ся Солосі злучити з її хазяйством: і вона вже наперед передумала над тим, який заведе лад, коли се все добро перейде в її руки; вона подвоїла свою привітливість до Чуба. А щоби якимсь робом її син, Вакула, не підїхав до його дочки і не прибрав всего того добра для себе, (а він тоді певно не дав би їй мішати ся ні до чого), вона хватила ся звичайного средства усіх сорокалітних кумок заводити сварку, як мож найчастійше, поміж Чубом і ковалем. Можливо, що як раз та хитрість і проворність її була тою причиною, що старі баби стали про ню дещо недоброго говорити, а особливо тоді, коли зійшли ся десь на веселу забаву, іменно тото що Солоха є непремінно відьма; що парубок Кизяколупенко видів в неї ззаду хвіст, величиною завбільшки бабиного веретена; що вона чорною кіткою бігає по дорозі; що до попаді раз прибігала свиня, запіяла когутом, надїла на голову шапку отця Кіндрата і втікла назад..

Стало я, що тоді, коли бабусі стали товкмачити свої, прийшов якийсь коровій пастух Тиміш Коростявий. І він також не залишив розказувати, що літом, перед самою Петрівкою, коли він ляг спати в хліві, підмостивши під голову солому, бачив на власні очи, що відьма почала доїти корову, а він не міг ні рухнути ся — так був зачарований: вона помазала його губи чимсь то таким гидким, що після того він плював цілий день. Та всі статочнійші козаки махали лиш рукою, коли чули такі річи. "Брешуть, сучі баби!" бувала їх звичайна відповідь.

Вилізши з печи і прихарившись, Солоха, як пристало добрій хазяйці, стала прибирати хату і ставити все на своє місце; лиш мішків не рушила; "се Вакула приніс, нехайже й сам винесе!" Чорт знова, як раз тоді, коли влітав в комин, несподівано зазрів Чуба, як побравшись за руки з кумом, були вже далеко від своєї хати. І в миг він вилетів назад з комина, перебіг їм дорогу і стал розкидати купи замерзлого снігу. Звіяла ся куривиця. В воздусі забіліло. Снїгом курило в перед і в зад та ліпило очи, рот, уха. Зайшовши се, чорт мерщій вскочив назад в комин, будучи твердо переконаний, що Чуб з кумом заверне, Чуб застане коваля у себе в хаті, і певно так його почастує, що він довго не буде міг взяти пензля в руки і малювати обиджуючі чортову честь карикатури.

Дїйсно, як лиш знїла ся метелиця, та вітер стал різати прямо в очи а Чуб вже обвиняв покаяннє і насуваючи на голову шапку, угощав і себе і чорта і кума усякими бажаннями. Він рад був, що знїла ся метелиця. До дяка треба було ще йти з вісім разів стільки, що вони вже пройшли. І пішоходи обернули ся назад. Вітер дув в плечі, та крізь метелицю нічого нѣ було видно.

"Пожди-но, куме! ми, здаєть ся, не туди йдемо", сказав відійшовши трохи Чуб. "Я не бачу ніодної хати. Е, що за метелиця! А зверни-но, куме, дещо в сторону, чи не найдеш дороги, а я тимчасом погляджу тут. І казала мені нечиста сила точи ся в таке веремя! А не забудь закричати, коли найдеш дорогу. Бач, яку купу снігу напустив сатана в вічі! Мамиські очи!"

Та дороги не було видно. Кум відійшовши трохи в бік бродив в зад і в перед і наконець потрапив прямо в шинок. То так його урадовало, що він призабув на все, і стріпавши з себе сніг вийшов в сїни, зовсім не журячи ся лишившим ся на вулиці кумом. Тимчасом Чубови видало ся, що він найшов дорогу. Станувши, він станув кричати на ціле горло; та бачучи, що кум не являє ся, порішив йти сам. Пройшовши кусок, він побачив свою хату. Кругом неї та на її криші лежали гори снігу. Розтираючи перемерзлі на морозї руки став він стукати в двері та кричати до доньки, щоб відчинила.

"Чого тобі тут треба?" закричав грізно вийшовший проти нього коваль.

Чуб пізнавши голос коваля, відступив пару кроків в зад. "Е ні, се не моя хата" — говорив до себе: "в мою хату не зайшов би коваль. Та знова приглянувши ся добре, се і не ковалева хата. Чия би то могла бути хата? Маєш! я і не пізнав! Та се хата хромого Левченка, котрий недавно взяв собі молоду жінку. Тільки його одного хата похожа на мою." Та і менї відразу показало ся трохи чудно, що я так скоро прийшов назад домів. Однакож Левченко сидить тепер у дяка, я се знаю зовсім певно. Зачим же тут коваль? Е, ге, ге, ге! Він заходить до його молодої жінки. От, як воно! Гарно! Тепер я все знаю."

"Хто ти такий, і зачим тас каєш ся попід двері?" закликав опять коваль ще сердитійше і підійшов близше.

"Ні, я не скажу йому, хто я такий", подумав Чуб: "ще приколотить чого доброго, чортовий виродок!" І перемінивши голос відповів: "То я, добрий чоловіче! Прийшов вам на забаву трохи заколядувати під вікнами".

"Забирай ся до чорта з своїми колядами!" закричав сердито Вакула. "Чого-ж ще стоїш? Чув? Гони відси в тій хвили!"

Чуб сам вже мав на мысли виконати отсю розумну раду; та йому стало досадно слухати приказу коваля. Здавало ся, що наче якийсь злий дух штовхав його під руку та силував сказати щонебудь на перекір. "Та чого ти так розкричав ся?", заговорив він таким-же голосом. "Я хочу колядувати і кінець!"

"Еге, та ти, як виджу, від самих слів не убереш ся". І зараз за тими словами Чуб почув на своїй спині переболючий удар.

"Та ти, як виджу, починаєш і бити ся!", промовив він, цемного відступаючи ся.

"Пішов, пішов!" кричав коваль, та влїпив Чубови другого стусана.

"Та що ти!" закричав Чуб таким голосом, в котрім пробивав ся і біль і досада і боязнь. "Та ти, бачу, не на жарти починаєш бити ся, та ще й болючо."

"Гони відси, гони!" закричав коваль і трісну дверама.

"Диніть но, як розхрабрив ся!" говорив тепер Чуб, оставши ся сам один на вулиці. "Но, пробуймо підійти! Бачим його! От, яка цяця! Ти думаєш, що я на тебе суду не найду. Ні, голубочку, я піду прямо, хотьби до комісаря. Ти ще мене не попамятаєш! Я не посмотрю на те, що ти коваль і маляр! Та чи не подивити ся на спину; а думаю, будуть там сині пятна. Здасть ся, здорово потурбував вражий син. Жаль, що холодно і не хоче ся скидати кожуха. Пожди но, ти чортовий ковалю: ти ще у мене затанцюєш! Диви на нього, проклятого шибеника! Ага; значить ся, його тепер нема я дома. Солоха, думаю, сидить сама одна. Гм... Гоно, бачить ся, недалеко відси. Чи не зайти би? Веремя тепер таке, що нікого не застанеш. Може буде можна і того... Бач, як поколотив проклятий коваль!..

Тут Чуб почіхрав свою спину та відправив ся в другу сторону. Приятність, ожидаюча його при баченю ся з Солохою, наче зменшувала біль та і мороз, котрий тріщав по всіх вулицях, не заглушуваний навіть свистом хуртовини. По хвилині на його лици, якого бороду і вуси метелиця намилила снігом негірше цирульника хватаючого по тиранськи свою жертву за ніс, — показала ся вже солодка міна. Та коли б так сніг не хрестив і взад і вперед, то довго ще було б можна бачити, як Чуб в ряди-годи приставав, і чіхраючи спину верхотів: "І здорово-ж печо сан вражий коваль, здорово!" І дальше бредив по купах снігу.

ПАМЯТАЙТЕ, ЩО ВАШІ БРАТИ В КРАЮ ТЕРПЛЯТЬ ГОЛОД!

Заснований 1900.
ДР. МОРДЕН,
Дентист,
котрого заряд сеї часописи рекомендує **Сотки людий** скористали з нагоди знижения ціни за направлювання зубів.
ЧОМУЖ ВАМ НЕ СКОРИСТАТИ.
Ми закладаємо золоті зуби по 5 дол.

Тягнемо зуби без болю.
Маємо прирядн за помочию котрих направляємо зуби так скоро, що людий мешкаючих поза містом обслугуємо дуже скоро.
Наша адреса:
[illegible] Main Str.,
Bealto Block,
Winnipeg, Man.
ГОВОРИМО ПО РУСЬКИ І ПО ПОЛЬСЬКИ.

Важні постанови приписів канадийських північно - західних земель.

Котра будь особа, що є головою родини, або будькотрий мущина, що має скінчених 18 літ, може взяти гомстед чверт секції, вартісних земель в Манітобі, Саскачевані або Альберті. Аплікант мусить явити ся особисто перед Домініон Ленд агентом, або в місцевого агента дотичного дістрікту. Вино через заступництво може на позаготити в кождого агента на даних услівях, в батьком, матерію, сином дочкою, братом, або сестрою тогож гомстедовця.

Обовязки: мешкати шість місяців і управляти фарму кождого року 6 місяців протягом 3 літ. Гомстедовець може мешкати девять миль в віддаленю свого гомстеду на фармі, що найменше 80 акровій його посїданя, або його батька матери, сина, доньки, брата чи сестри.

В декотрих дістріктах гомстедовець добрих обставин може купити одну четверту секції, що припирає до його гомстеду. Ціна 3 дол. за акер.

Обовязки: Мусить мешкати кождого року 6 місяців до 6 літ, почавши від дня взяти даного гомстеду, виключаючи час, в котрім старати ся треба о патент, виробити 50 акрів.

Гомстедовець, що після права має в посїданю гомстед в данім дістрікті:

Обовязки: Мусить мешкати кождого року 6 місяців через 3 роки, виробити 50 акрів і побудувати дім за 300 долярів.

W. W. Cory,
DEPARTMENT OF THE INTERIOR.
OTTAWA, ONT.

СЬВЯТКУЙТЕ 100 ЛІТНИЙЮВИЛЕЙ УРОДИН ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА.

ПОЗІР!

ПЕРШИЙ РУСЬКИЙ СКЛАД
вина, пива, горівок і всяких других лікерів під назвою

"ОРЕЛ"

НА СЬВЯТА! НА СЬВЯТА!

Напитки в нас ріжнородні і первородної знаменитости — кретотою, коли зайдете, або купите в нас товар, то самі побачите.

Тепер з взгляду на сьвята, ми постановили знижити ціну на наших товарах, тому користайте з нагоди і замовляйте в нас всі напитки, котрих будете потребувати на сьвята.

Ось Вам наші знижені ціни:

Там Джін 1 ґальон	$2.50
Житнівка 1 ґальон	$3.50
Бренда (коньяк) 1 ґальон	$5.00
Бренда лутша 1 ґальон	$5.50
Скоч 1 ґальон	$4.50
Ганишівка краєва 1 ґальон	$5.00
Ганишівка лутша 1 ґальон	$6.00
Кмінківка 1 ґальон	$7.00
Кмінківка лутша	$9.00
Рум 1 ґальон	$8.00
Рум ямайка 1 ґальон	$9.00
Вино 1 ґальон	$1.00
Старий порт 1 ґальон	$1.25
Лїпше за ґальон	$1.50
8 літний порт 1 ґальон	$2.50
Білий порт 1 ґальон	$2.50
Черешневе вино 1 ґальон	$2.25
Лондон порт 1 ґальон	$2.50
Катауба порт 1 ґальон	$3.25
Катауба лїпше за ґальон	$3.50

Угорське вино квартова фляшка від 25ц до $1.25.
На замовленя висилаємо в тій хвили на фарми.
Дякуючи наперед за ласкаву память, остаю
З поважанєм
Alexander Roshko.
175 Henry Ave. Phone Main 1757. Winnipeg, Man.

Alex Calder & Son

Банкері і Корабельні Агенти

Ся стара фірма, на котру можете ся спустити без найменьшого сумніву істнує вже 32 роки управляючи своїм бізнесом в північній части МЕЙН улиці. Теперішне їх поміщене знаходить ся на 663 Мейн і є найкращою сего рода інституцією в Західній Канаді.

Членами сеї фірми є: Alex Calder і його син п. А. В. Calder.

Колдері мешкають у Вінніпеґу вже 36 літ.

Старший член сеї компанії, Алекс Колдер, бувший радний міста Вінніпеґу, є добре звісний зі свого знакомства з Сіпіярською компанією.

Молодшим членом є п. А. Б. Колдер, котрий занимав визначний уряд між урядниками Сіпіяр компанії через 30 літ, будучи, головним агентом в ріжних містах Сполучених Держав, а тепер працює з батьком в банковім і перевозовім інтересі.

Члени фірми Калдерів є головними агентами для ріжних корабельних компаній між иншими і одинокої компанію, котрої кораблї курсують між сим краєм а Полудневою Америкою. Ся компанія називає ся:

Lamport and Holt S. S. Co.

І є в сполуці з Ню Йорком і Буенос Айрес повертаючи до усїх бразилійських портів.

Они є також агентами для славної французької лінії з Ню Йорку до Гавре у Франції, також головними агентами для Анхор Лайн між Ню Йорком а Середземним Морем і між Ню Йорком а континентом.

Колдер і Син є також репрезентантом

Canadian Pacific Steamship Lines, Allan and White Star, The Hamburg American,

і инших німецьких лїній.

Їх банковим справам услугує Амерікан Експрес Компанія, через котру вони висилають гроші з Вінніпеґу до всіх місцевостий в Галичині в 16-ох днях. Вони також пересилають гроші телеґрафічно по дуже низьких цінах.

Департмент для чужинців заряджує п. А. Каракоцюк при помочи п. Я. Петрашa.

Фірму КОЛДЕР і СИН поручаємо всім нашим краянам як найвідповіднійшу для справ банкових і корабельних карт.

КАНАДА

,,КАНАДА"
виходить кождого тижня у вівторок.
Річна передплата в Канаді $1.00
За границею $1.50
Видає:
РУСКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА В КАНАДІ.
Адреса "КАНАДА"
281 Fort Street, Winnipeg, Man.

CANADA

ЧАСОПИСЬ ПРОСЬВІТНА, ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА.

,,CANADA"
Ruthenian Weekly Published Every Tuesday By RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd. of CANADA.
The best medium for advertisements.
Subscription per Year $1.00
Address: ,,CANADA"
281 Fort Street, Winnipeg, Man.

РІК II | Вінніпеґ, Ман. Вівторок 30 Червня 1914 | Число порядкове 43. | Winnipeg, Man. Tuesday June 30th 1914. | Число 25.

ВЕЛИКА ПОБІДА!

Онтарійські виборці вибрали до парляменту 83 КОНСЕРВАТИСТІВ а лише 26 ЛІБЕРАЛІВ! Сам ліберальний провідник мало не провалив ся. ГОРЕ ЛІБЕРАЛАМ бо манітобські виборці зроблять з ними те саме.

ВИСТУПАЮЧИ ПРОТИ ЛІБЕРАЛЬНОІ ПАРТИІ, мусимо також виступити і проти п. Т. Д. Ферлея.

В 17. числі "Канадийських Вістий" читаємо, що Т. Д. Ферлей кандидує на посла в виборчім окрузі Гімли з рамени ліберальної партиї.

Щоби не бути голословним, ми позволимо собі навести уступ зі згаданої часописи, де говорить ся о єго кандидатурі.

"На округ Гімлї постановлено на кандидата ПАРТИЇ ЛІБЕРАЛЬНОЇ п. Т. Д. Ферлея.

Значить ся, Ферлей кандидує на посла яко ліберал і яко з таким ми мусимо обійти ся так як з першим лутшим ліберальним кандидатом, коли не острійше. Кажемо, "коли не острійше" тому, що п. Ферлей, будучи Українцем, не повинен єднати ся з людьми, котрих заміри є нам ворожі. Колиж він се робить, то не лише не заслугує на поперть, але противно на догану і на напятнованє.

Перше. — Чи п. Ферлей є народним кандидатом? Щоби на се питанє відповісти, то треба знати, хто уповажнив п. Ферлея кандидувати на посла.

Єго так би сказати відозва в "Канадийських Вістях" не каже про се нічого, бо і щож значить се: "На округ Гімлї **поставлено** кандидата..."

Дальше. — Котра з українських часописий попирає єго. Навіть самий "Український Голос", котрого він є одним з директорів, не згадує про него ані словом. Те, що "Канадийські Вісти" помістили єго фотографію не значить нічого.

"Канадийські Вісти" се не є жадна українська часопись. Се собі звичайний орган "Руської Книгарні" заложений в цілї розголошеня згаданої книгарні. І коли "Канад. Вісти" поміщують відозву п. Ферлея то роблять се або з взгляду адвертайзменту, або за гроші.

Як бачимо з повисшого, то п. Ферлей не є жадним народним кандидатом і яко такий не може числити на поперте зі сторони української публики.

Друге: — Чому ми Українці не повинні попирати його кандидатури є те, що він подав руку нашим ворогам, лібералам, кандидуючи з рамени їх партиї проти кандидата партиї прихильної нашим культурним домаганям. Сего не зробив би жаден чоловік, котрому дїйсно добро єго народу лежить на серцю.

В платформі п. Ферлея замітним є те, що він отверто заявив ся за "прямим законодавством". Ми вже передше сказали і доказали, що "ініціятива і референдум" для нас, як меншости національної є дуже шкідливим. Се п. Ферлей дуже добре знає, коли в своїй платформі є змушений сказати так:

"Пряме законодавство. КОЛИ СЕ АПРОБУЄ наше громадянство".

Чи видів хто колинебудь таку точку, в якій платформі?! Що за нісенітниця! Ліберальна партия виразно зазначує що вона буде старати ся ввести пряме законодавство а жите а кандидат тої самої партиї ставить ся до сеї точки сумнївно!

Прочі точки платформи п. Ферлея як не поміщені в противній партиї, то збір фантазий або спізнених суґестий.

Виходячи зі становиска, що п. Ферлей кандидує з рамени ліберальної партиї, станемо обговорювати платформу ліберальної партиї.

Те, що ми сказали, що платформа п. Ферлея є збором спізнених суґестий і матеріялом пожиченим у партиї єму противній опираємо на сім:

1. Лібералі і п. Ферлей з ними заявляють ся за школами на які дозволяє трактат з року 1897.

Сему теперішний ряд не противить ся, а противно поступає що до титли після згаданого трактату. Спізнена суґестія п. Ферлея.

2. Лібералі обіцюють заняти ся всім, що улекшить ширене просьвіти.

Се все робить ся, що потвердить кождий інтеліґентний горожанин нашої провінції. Спізнена суґестія.

3. Заведенє примусового учения англійської мови.

Ся точка цілком не потрібна, бо кождий з Вас панове виборці, скаже, що нема одної школи, де би не учено англійської мови примусово.

Сеї точки панове лібералі уживають для вабуженя расової ненависти в англійськім населеню.

4. Лібералі обіцюють піднести шкільний ґрент. **Теперішне правительство дає такий ґрент на яке засоби державні позваляють.**

В 1913 році правительство видало НА СПЕЦІЯЛЬНИЙ ГРЕНТ 826 тисяч долярів для 2430 учителів.

Тепер коли знаємо, що в Манітобі є 455 тисяч мешканців, то побачимо, що на кождого учителя припадає 146 душ. Кілько є таких держав, що викажуть ся такими числами. Чого тут більше жадати.

5. Лібералі обіцюють відкликати "Колдвелові поправки (Колдвелс амендменте).

Сим домаганєм панове лібералі показують себе в правдивім сьвітлї. Колдвелові поправки стремлять до того, щоби дітий всіх горожан без ріжниці віроісповіданя однаково трактувати.

Одно ще дивне. Як пан Ферлей, будучи щирим Українцем, може кандидувати з ліберальної партиї а тим більше попирати ї, коли ся партия цілим своїм єством противить ся всему, що на їх думку корисне для нас, або взагалї для чужинців.

Пан Ферлей зазначує в своїй платформі, що він домагає ся продовжения брендонського семинара та українського учителя до того семинара.

Ми знаємо, всї, що ліберальна партия поставила була. Чи се не є те, що ти Ферлею розбий українські голоси, а ми домагали ся замкненя брендонського семинара, або бодай видаленя з него українського учителя.

Як бачимо, то лібералі кладуть собі за першу цїль знищеня того, чого нібито п. Ферлей домагає ся. Чи се коли небудь можливе, щоби партия ставила своїм кандидатом чоловіка, котрий цілком йде в розріз з єї платформою?

КРАЯНИ!

ЯК ХОЧЕТЕ спровадити свояків або приятелів з краю, то тепер найлїпший час. Шіфкарти дуже танї. Зайдіть до нас, або напишіть лист, а ми вам подамо всї інформації.

МИ ПРОДАЄМО шіфкарти до старого краю по найнизших цінах і на найлїпші шифи, котрі відходять що тижня.

МИ ПОСИЛАЄМО гроші до краю скоро і безпечно так, що в краю дістають рівні гроші, бо ми вже посилаємо гроші через довгі літа і знаємо докладно як посилати; — спитайтесь тих людий, що в нас вже посилали.

МІНЯЄМО доляри на корони і продаємо марки краєві і канадійські. Як не маєте сталого адресу, то можуть ваші листи прийти на наш адрес, а ми їх оплатимо і вам пішлемо де скажете.

ALLOWAY & CHAMPION, Ltd.

667 Main Street, Winnipeg, Man.
C. GENIK. Управитель загр. віддлу.